చైనా దురాక్రమణ

ముద్దా సురేష్

అది నీఫాలోని కీలకమైన వాలాంగ్ స్థావరం.

అంతా కటిక చీకటి. కీచురాళ్ళ రొద భయంకరంగా వినబడుతోంది. కీకారణ్యం అది. రాక్షసుల్లా పెరిగిన ఎత్తయిన చెట్లు గాలి కవ్వించినప్పుడల్లా పగలబడి నవ్వుతున్నాయి.

తమ స్థావరం కాపాడుకోవడంకోసం బంకర్లలో పొంచి ఉన్న భారత సైనికులు ఎముకలు కొరికే చలిఅంటే ఏమిటో తెలుసుకుంటున్నారు. 32 డిగ్రీలు తక్కువగా ఉంది అక్కడి శీతలం. వారి దవడలు టక టక వణుకుతున్నయ్ అసంకల్ప ప్రతీకార చర్యగా.

బారక్స్‌లోని ఏరియా కమాండర్ భారత్ కపాడియా

విపరీతంగా ఆలోచిస్తున్నాడు. అతని కనుబొమ్మలు ముడి వడి నూటయాభై నిముషాలయింది. అతనిలోని యువక రక్తం ఉడికిపోతూంది. శత్రువులపై ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలి. దురాక్రమణ జయించదని నిరూపించాలి. దేశరక్షణకై తన శిక్షణ, తన మేధాశక్తి శరీరంలో చివరి రక్తపుబొట్టు ఉండేవరకూ ఉపయోగపడాలి; ఇవీ అతని ఆశయాలు.

ఆ రోజు ఉదయం భారత సరిహద్దుల్లోకి చైనా ఆకస్మికంగా దూసుకు వచ్చింది. సైన్యాన్ని గొర్రెల మందలా వదలి సిఫాలోని దోమ్‌లా ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించుకొంది. ప్రజానీకాన్ని నిశ్చేష్టులను గావిస్తూ, ఢిల్లీ నగరం మీదుగా మూడు చైనా యుద్ధ విమానాలు చక్కర్లు కొట్టాయి. అందులో భారత యాంటీ-ఎయిర్‌క్రాఫ్ట్ గన్‌లకు రెండు విమానాలు బలైపోయాయి.

వంకలేనమ్మ డొంకట్టు కేడ్చినట్టు, భారత్-చైనా మీద నాటో యుద్ధ విమానాలు పంపి కయ్యానికి కాలుదువ్వింది నీ. టిబెట్ తిరుగుబాటుదారులు భారత భూభాగంలోని రహస్య స్థావరాలలో తలదాచుకుంటున్నారని, వారి ప్రోత్సాహంతో భారత ప్రభుత్వం సరిహద్దుల్లో యుద్ధ కలాపాలు కొనసాగించిందని, రేడియో పీకింగ్ అసత్య ప్రచారం ప్రారంభించింది. నోటిలోమాట నోటిలో ఉండగానే సైన్యాన్ని విపరీతంగా కుమ్మరించింది సరిహద్దుల్లో.

అందుకే కమాండర్ కపాడియాకి ఒళ్ళు మండింది. అతని మెదడులోంచి రకరకాల యుద్ధ వ్యూహాలు చకచకా కాగితంపైకి ఎక్కుతున్నాయ్.

ఎదురుగా ఓ కొయ్య టేబుల్ ఉంది. దానిపై కొన్ని

కాగితాలు డ్రాయింగ్ పిన్‌లు గుచ్చబడి ఉన్నాయి. ఓ పక్కగా జామెట్రికల్ ఇన్‌స్ట్రుమెంట్స్ పడిఉన్నయ్. ఏదో రాస్తున్నాడు కపాడియా. అప్పుడప్పుడు చిన్న చిన్న డయాగ్రమ్స్ గీస్తున్నాడు.

మరో అరగంట అతనికి తెలియకుండా కాలగర్భంలో కల్సిపోయింది.

"య్యా" అంటూ ఎగిరి గంతేసి ఒక్కసారిగా అరిచాడు కమాండర్ కపాడియా. అది ఆనందం పట్టలేక వేసిన పొలికేక.

సెంట్రి మున్షీరాం కంగారుగా లోపలికి వచ్చాడు. తను పన్నిన పద్మవ్యూహాల కేసి ఓసారి గర్వంగాచూసి కమాన్ మున్షీరాం! కమ్ అండ్ సీ! అంటూ అతన్ని కౌగలించుకొన్నాడు. ఆప్యాయంగా విషయంచెప్పాడు అతనికి.

ఆ క్షణంలో తన దర్పం, తన రాంక్ గుర్తుకు రాలేదు. కపాడియాకి. ఎదుటివాడు భారతీయుడు! అంతే!

'సాబ్' భారతమాత మిమ్మల్ని ఆనందబాష్పాలతో ఆశీర్వదిస్తుంది అన్నాడు సెంట్రి, జైంట్ ఫ్లాస్కులోని టీని మగ్‌లో పోసి కపాడియాకిస్తూ.

"థాంక్స్ మున్‌షీ;" టీ చప్పరిస్తూ తల ఊపాడు కపాడియా. అప్పుడే నా పని పూర్తి అవలేదుభాయ్! ఈ కాగితాలు మిలటరీ ఇంటలిజెన్స్‌బ్యూరోకి అందేట్లుచూడాలి. అక్కడ నుండి ఆర్మీ జనరల్ సహాయంతో ఈ వ్యూహాలు మన సరిహద్దులు విస్తరించియున్న పశ్చిమ, మధ్య, తూర్పు రంగాల్లో అమలుపరచబడాలి. చైనా పిశాచాలు బోనులోని ఎలుకల్లా పిచ్చిగంతులు.........' కపాడియా మాటలు

పూర్తికాలేదు. అతను ఎందుకో తటాలున నేలమీదికిదొర్లి చెవులు మూసుకొని పడుకున్నాడు. సెంట్రీ అదే పని చేసాడు.

"బయ్" మంటూ విమాన శబ్దాలు

ధన్......ధన్......ధన్...... బాంబులు కురిసిన శబ్దాలు వరుసగా పదిహేనుసార్లు వినబడ్డాయ్ ప్రేలుళ్ళు... భూమి విడిపోతున్నట్లయింది. బారక్స్ సగం కూలిపోయాయి.

విమానాలరొద దూరమైన శబ్దం వినబడింది "ఎయిర్ ఎటాక్" అన్నాడు ఆందోళనగా కపాడియా.

"జీ సాబ్" గొనిగాడు ఎక్కడి నుంచో మున్షీరాం. దుమ్ము దులుపుకుంటూ పైకి లేచాడు కపాడియా. మరి బయట మన యాంటీ ఎయిర్‌క్రాఫ్టుగన్‌లు ఏం చేస్తున్నట్టు?

"మర్చిపోయారా సాబ్! మన రాడార్‌లు యాంటిఎయిర్ క్రాఫ్టుగన్‌లు ప్రమాద పరిస్థితిని మెసేజ్ వస్తే దూమ్‌లా తరలించాడు. తీరా ఇప్పుడు అది శత్రువుల స్వాధీనంలో ఉంది. శత్రువులు ఇంకా ఎంత ముందుకువచ్చారో తెలీదు. మనకి టాంగ్ పాంగ్లా నుంచి సప్లయిస్ రెండు రోజుల్లో రావలసి ఉంది.

"సరే వద' చిరాగ్గా అన్నాడు కపాడియా. బారక్స్ నుండి బయటికి వచ్చిన కమాండర్ కపాడియా అదిరిపడ్డాడు. ఎదురుగా ఎక్కడ చూసినా మంటలు; బాంబింగ్ ప్రభావం చేత ఏర్పడిన గోతులు! వాటి మధ్య ట్రెంచెస్‌లోను, ఇసుక బస్తాలపైనా, దేహాలుతెగి, శవాలుగా మారి అస్తవ్యస్తంగా పడిఉన్న ఆరు ప్లెటూన్ల భారత సైనికులు, ఇద్దరు లెఫ్టినెంట్లు కళేబరాలు!! అందే లెఫ్టినెంట్లుకాక మొత్తం రెండు వందల

దభ్భైరెండు మంది... "ఓహ్? భగవాన్! ఎందుకిలాంటి పరిస్థితి కల్పించావ్! నాయకుడిగా దగ్గరుండి రక్షించలేక పోయాను!" పిడికలితో నుదురు బాదుకున్నాడ్ కపాడియా.

"సాబ్!" అన్న పొలికేక వినబడి వులిక్కిపడ్డాడు కపాడియా. గబగబా ఓ తాడిచెట్టు దిగుతున్నాడు సెంట్రీ. అతని మెడలో ఓ బైనాక్యులర్ వ్రేలాడుతోంది. "సాబ్! చెట్టెక్కి చూసాను! రెండు ఫర్లాంగులదూరంలో చైనా సైనికులు టార్చిలైట్లతో ఇటువైపే వస్తున్నారు. బహుశ వారికి ఈ మంటలు కనబడిఉండాలి" రొప్పుతూ అన్నాడు సెంట్రీ.

"వాళ్ళు శత్రువులే అని ఎలా చెప్పగలవ్?' అంత చలిలోను నుదుటికి పట్టిన చెమట తుడుచుకున్నాడు కపాడియా.

"ష్యూర్ సాబ్! టార్చిలైట్ల కాంతిలో చూశాను వాళ్ళ పేడి మొహాలు. పైగా శత్రువులు సుమారు 2000 మంది ఉంటారు సాబ్!"

అదిరి పడ్డాడు కపాడియా? అంటే హోర్డ్ పద్ధతిలో... గొణిగాడు.

"జీ సాబ్! 1962 లో నాకు అనుభవమే. 10 మందికి 1000 మంది నిష్పత్తిలో చైనావారు తమ సైన్యాన్ని నడుపుతారు. పట్టినే విపరీతంగా మందుగుండు సామాగ్రి వాడుతారు. ఒక లక్ష్యమంటూ ఉండదు. సుమారు 2000 మంది ఒకేసారి రావడం, ఉన్న మందుగుండు సామాగ్రి ఖాళీచెయ్యడం, వీలున్నంత మంది చనిపోవడం, మిగతావారు భారత స్థావరాన్ని పట్టుకోవడమో లేక పారిపోవడమో! ఇది వారి వ్యూహం!"

అతని మాటలు కపాడియాకి వినబడ్డంలేదు.

"మున్షీరాం!" అరిచాడు కపాడియా "క్విక్! మనం ఇద్దరమే ఉన్నాం! శత్రువులు వచ్చేలోగా నువ్వో పని పూర్తి చెయ్యాలి! మన చీపురుపుల్ల కూడా శత్రువుల కందకూడదు. తుపాకులను, ఇతర సామగ్రిని ప్రోగుచేసి ప్రక్కనున్న లోయలోకి విసిరేయ్! నేను సిగ్నలింగ్ బారక్స్‌లోకి వెళ్ళి మన ఇతర స్థావరాలను కాంటాక్టు చెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తాను! అండర్‌స్టాండ్'' గబగబా అన్నాడు ఏరియా కమాండర్ భరత్ కపాడియా.

'జీ సాబ్!' టకాలున శాల్యూట్ కొట్టి వెనుదిరిగాడు మున్షీరాం. సగం కూలి పోయిన సిగ్నలింగ్ బారక్స్‌లోకి నడిచాడు కపాడియా. అతని కాళ్ళు టక్కున ఆగిపోయాయి. ఎదురుగా ట్రాన్స్‌మిషన్ యంత్రాలు పగిలిపోయి ఉన్నాయి. తెగిపోయిన వైర్లు వెక్కిరిస్తున్నట్లున్నాయ్

సిగ్నలర్ మృతదేహం టేబుల్‌మీద వాలిపోయి ఉంది. అతని ముఖం ఉండాల్సిన స్థానంలో ఎర్రగా రక్తం గడ్డకట్టిచ్చిన్నమైన మాంసపు ముద్ద ఉంది.

2

కమాండర్ కపాడియా తల పంకించి తన బారక్స్‌వైపు కదలాడు. 'శత్రువుల మధ్య ఎక్కువకాలం వేస్ట్ చెయ్యకూడదు. తను డిజైన్ చేసిన వ్యూహాలు వీలయినంత త్వరలో ప్రభుత్వపరం చెయ్యాలి' అనుకున్నాడు కపాడియా.

గబగబా లోపలికివెళ్ళి తనకు కావల్సిన సామగ్రి కిట్‌లోకి త్రోసి, దాన్ని వీపువెనుకగా బెల్టుకున్న బకుల్స్‌కి బిగించాడు. ఆఫీసర్‌గా, శత్రువుల చేతిలో ఇరుక్కుంటే ప్రమాదం. అందుకని తన ఆకుపచ్చని యూనిఫాంకి ఉన్న

బాడ్జెస్ తీసివేశాడు. ఆఫీసర్ హాట్ తొలగించి మామూలు సైనికుడి హెల్మెట్ ధరించాడు. చలిని తట్టుకోడానికే ఓవరాక్ వేసుకొన్నాడు. కొత్త ఉత్సాహం తెచ్చుకొన్నాడు.

అంతలో మున్షీరాం పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి శాల్యూట్ చేశాడు. "పని పూర్తయిందిసార్?' అన్నాడు.

"నో ఇంకా పూర్తికాలేదు. రెండువేలమంది శత్రువులని ఊరికే ఆహ్వానించి మనం పారిపోవడం భారత సైనికుడు చెయ్యాల్సిన పనికాదు" అంటూ సెంట్రీ చెవిలో ఏదో చెప్పాడు. సెంట్రీ కళ్ళు మెరిసాయి. "యు. ఆర్. జీనియస్ సాబ్" అన్నాడు.

"బాత్ చీత్ నై, డ్యూటీ ఫస్ట్" అంటూ కపాడియా ఓవరాక్‌లోంచి గుండ్రంగా కంపెనీబట్టల ఆకారంలో ఉన్న అరడజను బాంబుల బండిల్స్ తీసి అతనివైపు విసిరాడు

ఆ బండిల్స్ ఒకదానికొకటి పొడవాటి సల్ఫర్ వైర్‌తో కనెక్టు చేయబడిఉన్నాయ్.

మున్షీరాం ఆ బాంబులను స్థావరంచుట్టూఉన్న చెట్లని కలుపుతూ బిగించాడు. ఇంకా మిగిలిఉన్న వైర్ (వత్తిని) స్థావరానికి దూరంగా తీసుకుపోయాడు. కపాడియా, మున్షీ రాం పనిని పర్యవేక్షించసాగాడు. బూటు "టో" మీద నిల బడి మెడలో వ్రేలాడుతున్న పవర్‌ఫుల్ పార్ట్‌ఫోకస్ బైనాక్యులర్స్ గుండా ముందుకు చూసాడు కపాడియా.

శత్రువులు 50 గజాల దూరంలో ఉన్నారు. మార్చింగ్ చేస్తూ స్థావరాన్ని చేరుకోడాన్కి మూడు నిమిషాలు పట్ట వచ్చు. రేడియం వాచిలో మరో నిమిషం గడిచిన తర్వాత "కమాన్! విత్ ది వైర్!" అంటూ సగంగొంతుతో అరి

చాడు కపాడియా.

మున్షీరాం అప్పటికే ఆలస్యం అన్నట్లు, చేతిలోని సిగ రెట్ ని సల్ఫర్ వైర్ చివర ముట్టించాడు.

సర్...సర్... మంటూ వెలిగింది గంధకం. 'కమాన్! మున్షీ! దబులప్! ఈ ప్రాంతాలు వదిలెయ్యాలి మనం!" ఇద్దరూ చీకట్లోకి ఏటో పరిగెత్తారు. వారి బలమైన బూటు కాళ్ళమీద ఏవో నలిగిపోతున్న శబం!

రెండు నిముషాల తర్వాత అప్రయతంగా వెనుతిరిగా రిద్దరు. దూరంగా ఎత్తయిన ప్రదేశంపై నిశీధ నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చివేస్తూ ధన్...ధన్... మన్న వెస్ఫోటాలు, ఆకాశానికి తాకే మంటలు, బాంబింగ్ స్ట్రైక్ కి కరకరా కూలిపోయిన చెట్లు, గాలిలో కెగిరిన చైనా కళేబరాలు, కపాడియా చేతి లోని షార్ట్ ఫోకస్ బైనాక్యులర్స్ క్లోజప్ లో చూపించాయి. తృప్తిగా నిట్టూర్చి ముందుకి నడిచాడు కపాడియా. మున్షీరాం అతన్ని అనుసరించసాగాడు.

3

తెలతెలవారుతోంది. కిచకిచాశబ్దం చేసుకొంటూ పక్షులు ఆకాశానికి అడ్డంపడ్డాయి గుంపులుగా.

"మున్షీరాం! మనం దారితప్పాం. పరుగుపెట్టడంలో జేబు లోని కంపాస్ ఎక్కడో పడిపోయిఉండాలి. టాంగ్ పాంగ్లా ఎప్పటికి చేరుకొంటామో నన్న భయం వేస్తోంది."

"సాబ్! ఇలా తుప్పర్లో ప్రయాణం చేసుకుంటూ పోతే ఎక్కడో తేలతాం. అప్పుడు మనవద్ద మాప్ లో ఆ ప్రదే శాన్ని లొకేట్ చేసి మంచి దారిలో పోవచ్చు.

తల వంకించాడు కపాడియా "అబ్బా! చాలదూరం నడి చాం. ఇక్కడ కాస్సేపు విశ్రాంతి తీసుకొందాం!" అంటూ

కపాడియా చేతిలోని ఎల్. ఎం. జి. ని (లైట్‌మెషీన్‌గన్) నేలమీద పెట్టి ఓ పొదకు జార్లబడి కూర్చున్నాడు.

"రాత్రంతా మీ మెదడు అలసిపోయింది. తెల్లవార్లూ మీ శరీరం సొలసిపోయింది. అన్నాడు నవ్వుతూ మున్షీరాం.

మరో రెండు నిముషాలకు గాఢంగా నిద్రపట్టేసింది. కపాడియాకి. అరగంట తర్వాత తుపాకీ పేలిన చప్పుడువిని ఉలికిపడి లేచాడు కపాడియా. ఎదురుగా బోర్లా పడివున్న ఓ శవం ఉంది. వెన్నులోని రంధ్రంలోంచి ఎర్రని రక్తం ఓవర్‌ఫ్లో అవుతోంది. "కొంపదీసి మున్షీరాం...?" ఆ ఆలో చనరాగానే అదిరిపడ్డాడు కపాడియా. శవాన్ని వెల్లకితలా తీసాడు. అతని హృదయం శాంతించింది. అది ఓ చైనీయుడి శవం.

"గుడ్‌మార్నింగ్ కమాండర్ సాబ్!" అన్న మాటలు వినబడ్డాయ్. తల పైకెత్తాడు కపాడియా చేతిలో. 22 రైఫిల్ ఊపుకుంటూ ఓ గుట్టదిగి వస్తున్నాడు మున్షీరాం, నవ్వుతూ. ఉషఃకాలపు నీరెండలో అతని రైఫిల్‌కున్న బాయ్‌నెట్ తళ తళ మెరుస్తోంది.

"సాబ్! ఇద్దరూ నిద్దరపోతే బావుండదని దూరంగా చెట్లమధ్య కూర్చొని మిమ్మల్ని గమనించసాగాను. అంతలో ఈ చైనా కుక్క వచ్చాడు. మీకిట్ వాసనచూసి మిమ్మల్ని చంపబోయాడు. అంతలో నా రైఫిల్ ధన్ మంది"

కపాడియా కళ్ళు కృతజ్ఞతతో చెమ్మగిల్లాయి. "మున్షీ రాం! నీకు ఎలా కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోవాలో తెలియడం లేదు. నీకు ఏమాత్రం కునుకు పట్టినా నా ప్రాణాలు ఈ పాటికి అనంత వాయువుల్లో కల్సిపోయేవి."

''సాబ్! నేను సేవకుణ్ణి. మీరు చిన్న వయసులోనే పెద్ద హోదా సంపాదించుకొన్న దీక్షాపరులు, మేధావులు. మీలాంటి వారు భారతమాత బిడ్డలుగా పుట్టినందుకు మేం గర్వించాలి. మీపట్ల నా డ్యూటీ నెరవేర్చి నందుకు నాకు ఎంతో తృప్తిగా ఉంది."

"మున్షీ! నువ్వు కాస్సేపు పడుకో. నేను వాచ్ చేస్తుంటాను.'' చిన్నగా నవ్వాడు మున్షీరాం. ''నేను సెంట్రీగాణ్ణి. నిద్ర లేకపోడం నా కలవాటే సాబ్!"

"నీతో మాట్లాడ్డం కష్టమే!" అన్నాడు కపాడియా. అతడు అందించిన చేతిలో చెయ్యివేసి పైకిలేస్తూ. తర్వాత చైనా సైనికుడిని ఓసారి పరీక్షచేసి శవాన్ని పొదలోకి లాగేసాడు కపాడియా.

"సాబ్: మీరిక్కడే ఉంటారా? నేను కొంచెం అలావెళ్ళి వేటాడి ఏదైనా ఆహారం తెస్తాను:" అన్నాడు మున్షీరాం, కపాడియా అనుమతికోసం ఎదురుచుస్తూ.

"ఎందుకు? నాకిట్‌లో రేషన్స్ ఉన్నయ్‌గా?"

''వాటిని ఇప్పుడే ఖర్చు చెయ్యడం ఎందుకు సాబ్! రాత్రివేళ ఉపయోగ పడ్తాయివి.''

''సీ యిష్టం"

మున్షీరాం ఆనందంగా వెనుదిరిగాడు. కపాడియా ఎల్. ఎం. జీ ని అయిదు భాగాలుగా విడదీశాడు. దానిని ఓ చివర చిన్న గుడ్డముక్క రిబ్బన్‌ముడిలా వేసిఉంది. మరో చివర- సిగరట్‌పై కాగితంలా ఓ రేకు చుట్టబడిఉంది. దాన్నే 'పుల్‌త్రూ' అంటారు. బారల్ గ్రూప్ చేతిలోకి తీసుకొని అందులో హైలీడెన్సిటివ్ అయిల్ పోశాడు. తర్వాత దాన్ని పాదాల మధ్య పెట్టుకొని పుల్‌త్రూతో క్లీన్ చెయ్యడంలో

నిమగ్నమయ్యాడు కమాండర్ కపాడియా.

ఎక్కడో రెండుసార్లు రైఫిల్‌షాట్స్ వినబడ్డాయి. పది నిమిషాల తర్వాత రెండు చేతుల్లో రెండు కొంగలతో పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు మున్షీరాం. రైఫిల్ వీపుకి వ్రేలాడు తోంది.

"చాల కష్టపడ్డావ్ మున్షీరాం!" అన్నాడు కపాడియా చేతిలో మెరుస్తున్న LMG కేసి తృప్తిగా చూస్తూ.

"మీ మాటలు శుద్ధ అబద్ధం సాబ్! ఓ విచిత్రం జరిగింది" అంటూ ఆగాడు మున్షీరాం.

అతనికేసి వింతగా చూసాడు కపాడియా.

"హాఁ సాబ్! ఆకాశంలో రెండు అడవి కొంగలు ఎగరడం నాకంట బడింది. వాటిని షూట్ చేద్దామని రైఫిల్ ఎత్తగానే ఎక్కడో రెండుసార్లు తుపాకి పేలిన శబ్దం వినబడింది. కొంగలు గిలగిలా కొట్టుకొని నా కళ్ళముందు పడ్డాయి. బైనక్యులర్స్ ఉపయోగించాను. తాము కొట్టిన కొంగలు వెతుక్కుంటూ నలుగురు చైనీస్ సైనికులు ఇటువైపే రావడం కనపడింది. ఇప్పుడు మనం ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి నేను కష్టపడకుండానే ఫలితం దక్కినందుకు హుషారుగా ఎత్తుకొచ్చేసాను కొంగల్ని" అన్నాడు మున్షీరాం నవ్వుతు.

''పాపం కదూ! ఒకరి నోటిలోని ఆహారం మనం లాక్కోవడం?'' పెద్దగా నవ్వాడు మున్షీరాం. ''అసలు వేటాడ్డమే మహాపాపం!"

"మున్‌షీ! వాళ్ళు ఏక్షణంలోనైనా ఇటు రావచ్చు. నాదో చిన్న ప్లానుంది" అన్నాడు కపాడియా.

"అలస్యం చేస్తే అమృతం ఆర్సెనిక్ అవుతుంది. షూటిట్ సాబ్!"

కపాడియా అతని చెవిలో ఏదో చెప్పి కిట్ అక్కడ వదిలేసి చెట్లలో కలిసిపోయాడు, బరువైన ఎల్. ఎం. జీ. ని మోసుకుంటూ.

4

మున్షీరాం తాపీగా కూర్చొని చితుకులు పేర్చి మంట తయారు చేసాడు. పొగ బాగా వచ్చేటట్లు ప్రయత్నం చేసున్నాడెందుకో. మంటకటూ, ఇటూ రెండేసి కర్రలు X మార్కులో పాతి, దాని మధ్య అడ్డుపుల్ల ఉంచాడు. దానిపై రెండు కొంగలని పరిచి. అడ్డుపులని గుండ్రంగా తిప్పుతూ రోస్ట్ చెయ్యసాగాడు. కొంగ ఎర్రగా కాలి మాంసం కమ్మని వాసన వేయసాగింది.

అంతలో ''హాండ్సప్! అన్న కంఠ స్వరం వినబడింది. గజగజా వణికిపోయాడు మున్షీరాం. ఎదురుగా నలుగురు చైనీస్ సైనికులు యమభటుల్లా నిలబడి ఉన్నారు. వారి చేతిలోని కాలసర్పల్లా ఏ క్షణానైనా కాటువెయ్యడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి.

''యూ బ్లడీ ఇండియన్!' మేము వేటాడిన కొంగల్ని ముట్టుకోడానికి నీ కెన్ని గుండెలు?'' కోపంగా అడిగాడు ఓ చైనీస్ సైనికుడు రైఫిలు బాయ్‌నెట్‌తో అతని ముఖం పైకెత్తుతూ

ముషీరాం దీనంగా పెట్టాడుముఖం. ప్లీజ్! నన్ను క్షమించండి! అది మీ కష్టఫలితమని తెలియదు ఏదో దొరికింది గదా అని ఎగరేసుకొచ్చాను" అన్నాడు అతని చేతులు పట్టుకొని బ్రతిమాలుతూ.

"భారత సైనికులు ఇంత పిరికి వెధవలనుకోలేదు. మన వాళ్లే చాల బెస్ట్: నలుగురిలో ఒకడు కామెంట్ చేసాడు.

"మన జాతికీ, భారత జాతికి పోలికా! మనం పుట్టగానే సమరోత్సాహం నూరిపోస్తారు మన పెద్దలు. వీళ్ళు పుట్టగానే పిరికి మందు తాగుతారు గడగడా!" అంటూ పళ్ళికిలించాడు మరొకడు.

మిమ్మల్ని ఇంతదూరం రప్పించి చాల శ్రమ ఇచ్చాను. అందాక సిగరెట్లు తీసుకొని ముట్టించండి. ఈలోగా మీకు మాంసం పంచుతా" అన్నాడు వినయంగా మున్షీరాం.

సిగరెట్లు అనగానే జిహ్వ లేచివచ్చింది చైనీస్ సైనికులకి. చైనీస్ సైన్యానికి సప్లైలు సరిగా ఉండవు.

కిట్‌లోంచి సిగరెట్ పాకెట్ తీసి ఇచ్చాడు నల్గురికీ. "మిస్టర్ మమ్మల్ని కాకాపట్టినంతమాత్రాన వదిలేస్తామను కోకు. నువ్వు చావకతప్పదు" అన్నాడు ఓ చిలికికళ్ళ సుందరాంగుడు సిగరెట్ ముట్టిస్తూ. మిగతా ముగ్గురుకూడా సిగరెట్లు పంచుకున్నారు.

"వద్దు. నన్ను చంపొద్దు. నన్ను యుద్ధఖైదీగా మీ స్థావరానికి తీసుకువెళ్ళండి. అందుకు ప్రతిఫలంగా మీకు కొన్ని సైనిక రహస్యాలు చెబుతాను.

"ఆల్‌రైట్" అంటూ, సిగరెట్‌కేసి ప్రేమగా చూస్తూ మూడు దమ్ములు లాగాడు ఆ చైనీస్ సైనికుడు. అంతే! గొంతుమాడినట్లయింది. మత్తుగా వాలిపోయాడు.

"మోసం! దగా!!" కీచుమంటూ అరిచాడు మరొకడు పైకిలేస్తూ.

రైఫిల్‌ని తిరగేసి, బారల్‌వైపు పట్టుకొని మున్షీరాం చటుక్కున పైకిలేచాడు. 8 పౌండ్ల బరువుగల రైఫిల్ గాలిలోకి లేచింది. అంతే! ప్రత్యర్థి మెదడు రెండుగా పగిలింది.

"సైతాన్ కా బచ్చే! భరతజాతిని విమర్శించే అర్హత కప్పలు, పాములు నమిలే మీ నోళ్ళకు ఉందా?" అంటూ మరొకడి పొట్టలో మోకాలితో కుమ్మాడు. ఆ గుద్దులో కోట్లాది భార తీయుల బలం ఉంది. అతడు కడుపుపట్టుకొని బరువుగా వాలి పోయాడు. దమ్ములు గట్టిగా కొట్టడంవల్ల, నాలుగో సైని కుడిపై మార్ఫియా యంపిక్స్ ఉన్న సిగరెట్ అప్పటికే పని చేసింది.

"నాకు పనిలేకుండా చేసావ్!" అన్నాడు నవ్వుతూ కపాడియా ఎక్కడినుంచో వచ్చి.

'ఇంకా నయం. నాకుమాత్రం వీళ్ళ కడుపుల్లో కత్తులు దూర్చి తాళంచెవిలా తిప్పాలనిఉంది సాబ్!' ఆవేశంలో మున్షీ రాం కంఠం వణికింది. అతని భుజం తట్టాడు కపాడియా. 'వాళ్ళు ఏదో అన్నారంటే అది వాళ్ళ తప్పు కాదు భయ్యా! వాళ్ళకి సైనికాధికారులు ఇచ్చిన టీచింగ్స్ అటువంటివి. కేవలం తమ సిపాయిలకి ప్రోత్సాహం ఇవ్వడానికి, భారతీ యులు పిరికిపందలనీ, బలహీనులనీ ఏవేవో కల్పించి చెబు తారు. అయితే 1962 లోని భారతదేశానికి, ఇప్పటి భారత దేశానికీ అన్నిరంగాల్లోను ఎంతో తేడాఉందని వాళ్ళ అధికా రులకి మాత్రమే తెలుసు!'

మున్షీరాం కొంతసేపటికి మామూలు స్థితికి వచ్చాడు. 'మున్షీ! నీకో కానుక!' అంటూ కపాడియా కిట్‌లోంచి భూటాన్ XXX రమ్ నిబ్ తీసాడు. కొంచెం తాగి బాటిల్ అతనికి అందించాడు.

'థాంక్యూ సర్' అంటూ మిగిలినది గడగడా తాగాడు మున్షీరాం. తల తిమ్మిరెక్కి హాయిగాఉంది ఇద్దరికీ.

కపాడియా సైనికుల దుస్తులు వెతికాడు. రెండు మాప్‌లు

కనబడ్డాయి. గబగబా విప్పాడు వాటిని. మున్షీరాం ఆతృతగా వాటిపై వంగాడు. 'మున్షీ! ఇప్పటిదాకా మనం ఉన్న ప్రాంతమేమిటో తెలియక వచ్చాం! 'లాంగ్ జూ'లో ఉన్నాం మనం. సాంగ్ ధర్, 'చాంగ్ చన్ మో' లోయ దాటామంటే బుమ్లా అక్షం చేరుకోవచ్చు. అక్కడే మనకొక్క వల్సిన టాంగ్ పాంగ్లా సైనికస్థావరం ఉండేది.

'సాబ్! సాంగ్ ధర్ అంటే టాంగ్ పెప్ లా సమీపంలోని పర్వతశ్రేణి కదూ!' గొణిగాడు మున్షీరాం.

'అవును. నీ సందేహం నాకర్థమైంది. ఇన్ని మైళ్ళదూరం శత్రువులను ఛేదించుకుంటూ నడిచివెళ్ళడం కష్టమే. దానికి రెమెడీ కాలమే చెప్పాలి' అన్నాడు కపాడియా.

స్పృహతప్పిన చైనీస్ సైనికుల దేహాల్ని చెట్లకు కట్టి నడక సాగించారు ఇద్దరూ.

5

అడ్డుగాఉన్న చెట్లు, చేమలు బాయ్‌నెట్‌తో నరుక్కుంటూ ముందు నడుస్తున్నాడు మునిషీరాం. అంతే! ధన్...ధన్... ధన్...ధన్... విరామం లేకుండా వినబడుతున్నాయి కాల్పులు.

వికృతంగా అరిచాడు మున్షీరాం. 'కమాండర్ సాబ్! ముందుకు రాకండి!' అంటూ మొదలు నరికిన చెట్టులా కూలిపోయాడు. మున్షీరాం దేహం దొర్లుకుంటూ వచ్చి కపాడియా కాళ్ళకు అడ్డుతగిలింది.

అదిరిపోయాడు కపాడియా. చిల్లులుపడిన జల్లెడలా ఉంది మున్షీరాం శరీరం. రక్తం వరదలుకడుతోంది. మెషిన్ గన్‌మీద కపాడియా పిడికిలి బిగుసుకుంది. తారాజువ్వలా గుట్టమీదికి ఎక్కబోయాడు. అతని బూటుకాళ్లని మున్షీరాం

చేతులు ఆపివేశాయి.

'సా... బ్ ! నామాట....వినండి. తొందరపడకం.... అక్కడ శత్రువులెవరూ...లేరు....మనం...ఫిల్‌బాక్స్... రేంజిలో పడ్డాం' అన్నాడు మున్‌షీరాం.

'ఫి...ల్...బా...క్స్!' గొణిగాడు కపాడియా. యుద్ధ భూమిలో శత్రువులను నాశనం చెయ్యడానికి అక్కడక్కడా ఫిల్‌బాక్స్‌లను స్థాపిస్తారు. అది ఒక మారణాయుధం. ఫిల్ బాక్స్‌కి అన్నివైపులా మరతుపాకు లమర్చబడి ఉంటాయి. సైనికుడు లేకుండానే శత్రువుల జాడను తెల్సుకొని కాల్పులు కాల్చే స్వయంచోదిత యంత్రాలుంటాయ్ వాటికి.

మోకాళ్ళమీద కూర్చున్నాడు కపాడియా. అతని కళ్ళ నుండి ధారాపాతంగా స్రవిస్తున్న వెచ్చటి కన్నీళ్ళు మున్‌షీ రాం రక్తసిక్తమైన ఛాతీలో ఇంకిపోతున్నాయ్.

'మున్‌షీ! నాకోసం నీ ప్రాణాలు బలిచేసావా! ఇక్కడి దాకా తోడు వచ్చి ఇప్పుడు ఒంటరివాణ్ణిచేసి వెళ్ళిపోతావా!' అతని ముఖాన్ని చేతుల్లోకితీసుకొని చిన్నపిల్లాడిలా ఏడ్చాడు కపాడియా.

మున్‌షీరాం చివరిక్షణాల్లో నవ్వాడు. కాదుకాదు. జీవిత మంతా నవ్వుతూనే గడిపాడు. "సా...బ్! సేవకుడిగా,... మీకు,.... దేశానికీ....ఇంతకంటే.... సేవ చెయ్యలేక.... పోయాను. అయినా...నేను పుట్టినగడ్డమీదే...చచ్చిపోతు న్నందుకు.. ఎంతో సంతోషంగా ఉంది.' లేనిశక్తి తెచ్చుకుని కుడిచెయ్యి కపాడియా భుజంమీద వేస్తూ అన్నాడు మున్‌షీ రాం. 'సాబ్! మీరు నాలాంటి కోన్‌కిస్కాగాడికోసం బెంగ పెట్టుకోకూడదు. అసలు మిలిట్రీవాళ్ళకి ఇలాంటి పూర్ సెంటిమెంట్స్...ఉండకూడదు. వీరశివాజీ, రాణా

ప్రతాప్, ఝాన్సీరాణి,...భగత్‌సింగుల్లాటి క్షాత్రమూర్తులు వెలసిన పవిత్ర .... భారతగడ్డమీద పుట్టాం .... మనం. ధైర్యంగా...తెలివిగా...ముందుకు సాగిపోండి' కాస్సేపాగి ఛాతీ నొక్కుకుంటూ గొణిగాడు మున్‌షీరాం. 'ఇప్పుడు... నాకు చాల హాయిగా ఉందిసాబ్! అదిగో.. భరతమాత... తన ఒడిలో...విశ్రాంతి తీసుకోమని...ప్రేమగా...పిలుస్తోంది. జైహింద్' శాల్యూట్ చెయ్యడానికి విఫలప్రయత్నం చేస్తూ మెతవాల్చేశాడు మున్‌షీరాం.

నిశ్చేష్టుడయ్యాడు కపాడియా. జరిగిన సంఘటనలన్నీ అతని కళ్ళముందు సినిమారీల్లా తిరిగాయి. మున్‌షీరాం చచ్చిపోవడం కలా, నిజమా? అనిపిస్తోంది కపాడియాకి. కాస్సేపు శూన్యంలో ఆలోచిస్తూ గడిపాడు.

తర్వాత పైకిలేచి, రైఫిల్ బాయినెట్‌తో గొయ్యి తవ్వడం ప్రారంభించాడు.

X X X X

"తను ఆ-పిల్‌బాక్స్‌ని ఎలాగైనా ధ్వంసం చేయ్యాలి! లేకపోతే తనకు మార్గంలేదు!.

నేలకు అతుక్కుపోయి ముందుకి పాకుతున్నాడు కపాడియా. (దానినే క్రాలింగ్ అంటారు). పిల్‌బాక్స్ పని చెయ్యడం ప్రారంభించింది.

దడదడ శబ్దంతో ఆ ప్రదేశం మారు మ్రోగిపోతోంది. గుళ్ళు కపాడియా నెత్తిమీదుగా దూసుకుపోతున్నాయి. తను ఏమాత్రం పొరపాటుగా తల పైకెత్తినా, ముఖం జల్లెడవుతుంది. కిట్‌ని వీపుమీద ఉంచుకొని పాకడంవల్ల అందులోని ఎమ్యునిషన్‌కి గుళ్ళు తగిలి ప్రేలుడు జరిగే ప్రమాదముంది. అందుచేత, తాను మెల్లిగా కదులుతూ, కిట్‌ని నేలమీద

ఈదవ్వసాగాడు కపాడియా.

మోకాళ్ళు నొప్పి పుడుతున్నాయి. అక్కడక్కడా ముళ్ళు గుచ్చుకోవడంతో చర్మంరేగి మంటపెడుతోంది. గోరుచుట్టుపై రోకలిపోటు అన్నట్లు అడవి చీమలు అతని బూట్లలోకి దూరి, తేళ్ళలా కుడుతున్నాయి. మోచేతులు ఎప్పుడో కొట్టుకుపోయాయి. మోకాళ్ళవద్ద పాంటు చిరిగిపోయింది. ఇంకా 80 గజాల దూరం పాకాలి.

"ఎలాగైనా ఆ మారణాయుధాన్ని ధ్వంసం చెయ్యాలి. భగవాన్! నాకు ఆత్మవిశ్వాసం ప్రసాదించు" మనసులోనే స్మరించాడు దేవుణ్ణి. పళ్ళుబిగించాడు బాధను ఓర్చుకొంటూ కాస తలపైకెత్తి కాళ్ళకు పట్టిన చీమల బాధ వదిలించుకొని, మళ్ళీ ప్రయాణం చేద్దామా అంటే అతని బుర్ర పగులుతుంది

ధన్... ధన్... ధన్... నిర్విరామంగా వినబడుతున్నాయ్ ప్రేలుళ్ళు. పిల్ బాక్స్‌కి 15 గజాల దూరంలోకి వచ్చాడు కపాడియా. అతని కళ్ళు మెరిసాయ్. దైవానికి మనసులోనే కృతజ్ఞత లర్పించాడు. జేబులోని హాండ్ గ్రినేడ్ మెల్లగాతీసి, నోటిముందుకు తెచ్చాడు. స్ప్రింగ్‌ని పళ్ళతో లాగి చెయ్యి పైకెత్తి, హాండ్ గ్రినేడ్‌ని బలంగా విసిరాడు కపాడియా. తటాలున తలవంచి నెత్తిమీద చేతులు పెట్టుకొన్నాడు.

అంతే! అగ్నిపర్వతం బ్రద్దలైనట్లు ధడాల్‌న పెద్ద శబ్దమైంది.

ఇనుప ముక్కలు ఆకాశంలోకి లేచాయి. కపాడియా నెత్తినిండా ఎవరో విసిరికొట్టినట్లు ఇసుక-ముద్దలు ముద్దలుగా పడింది. మోకాలి గాయనికి-ట్యూనికే బిగించి కట్టుకున్నాడు రక్తస్రావం ఆగడానికి. పైకి లేవబోతే నడుం కలుక్కు

మన్నట్లయింది. అప్పటికే అలసిపోయిన కమాండర్ కపాడియా మగతగా కళ్ళు మూసుకొని అలాగే ఉండిపోయాడు కొంతసేపు.

6

సెలయేరు కనబడగానే ప్రాణం లేచివచ్చినట్లైంది కపాడియాకు. గబగబ బట్టలు విప్పి ఓ పొదలో దాచాడు. ఆత్మ రక్షణకోసం కట్ డ్రాయిర్‌కున్న సైడ్‌బకుల్‌లో చురకత్తిని దోపాడు.

చల్లగా తగిలాయి నీళ్ళు. కాస్సేపు జలక్రీడలాడాడు కపాడియా. అంతలో ఒడ్డుమీద చెట్లలో అలికిడయి అదిరి పడ్డాడు కపాడియా. చెట్లమధ్య ఓ చైనీస్ సైనికుడి ఆకారం లీలగా కనబడింది. ఎండుటాకులు బూటుకాలిక్రింద నలిగి పోతున్న శబ్దం...

ఒకక్షణం మెదడు మొద్దుబారిపోయింది కపాడియాకి. తానిప్పుడేం చెయ్యాలి? ఒడ్డుకు చేరేలోపున తనపని "అవుట్". నీటి ఒడ్డుకు వస్తాడు శత్రువు. తను సులువుగా దొరికిపోతాడు. లేకపోతే నిర్దాక్షిణ్యంగా కాల్చి చంపుతాడు.

పెద్ద పెద్ద పద్మవ్యూహాలు పన్నిన భరత్ కపాడియా మస్తిష్కం సముషాన్ని పావు సెకనుగా తీసుకొని ఆలోచిస్తోంది. అతని శ్రమ ఫలించింది. మెదడులో ఏదో తళుక్కుమంది. పూనాలోని ఆర్మీ స్కూల్ అఫ్ ఫిజికల్ ట్రైనింగ్‌లో తాను నేర్చుకొన్న విద్యలు చక చకా జ్ఞాపకం వచ్చాయ్!.

జంగిల్ అండ్ మౌంటైన్ వార్‌ఫేర్‌లో సహాయపడ్డానికి ప్రతి సిపాయికీ కొన్ని శిక్షణలు ఇవ్వబడతాయ్. అందులో

ముఖ్యమైనవి- దొరికిన కర్రముక్కలతో నావలు సృష్టించు కొని ముందుకుపోవడం, చెక్కలతో తాత్కాలిక వసతి నిర్మించుకోవడం, అడవుల్లో విరోధిపైకి ఉరకడానిక్కి ఎలాంటి కీలకమైనస్థలాల్లో దాగియుండాలో, అలాగే శత్రువు అలాంటి ప్రదేశాల్లో దాగియున్నప్పుడు ఎలా ఎదిరించాలో తెలుసుకోవడం, రకరకాలుగా ఈదడం మొదలయినవి.

వాటిలో ముఖ్యంగా స్విమ్మింగ్ స్పెషలైజ్ చేసిన ఏరియా కమాండర్ కపాడియా, జలస్థంభన, వాయుస్థంభన విద్యల్లో ఆరితేరినవాడు.

కపాడియా ఆలస్యం చెయ్యలేదు. పొట్టఉబ్బించి, ఊపిరి బిగించాడు, కాళ్ళు, చేతులు, పారలల్‌గా సాచి కళ్ళు తేలవే సాడు. కపాడియా శరీరం ఇప్పుడు నీటిపై బెండుముక్కలా తేలుతోంది.

ఒడ్డుదాకా వచ్చిన చైనీస్ సైనికుడు మోకాళ్ళమీద కూర్చొని, తోలుతిత్తిలోకి నీటిని పట్టుకోబోయి ఎందుకో ఆగి పోయాడు.

అతనికి అనపకాయలా ఉబ్బిన కపాడియా శరీరం కన బడింది. ఏదో దెయ్యాన్ని చూసినట్టు, హడలిపోయి పైకి లేచాడు. కళ్ళు నలుపుకుని మళ్ళిచూసాడు. "సందేహంలేదు ఆది శవమే!" అనుకున్నాడు. శవం కల్సిన నీటిని తీసుకెళ్ళ డం ఇష్టంలేక చైనా భాషలో కిచకిచ తిట్టుకుంటూ వెనుదిరి గాడు. అంతే! మరుక్షణం కిక్కురు మనకుండా నేలమీదకి ఒరిగిపోయాడు బరువుగా. కారణం ?.

కపాడియా మొలకున్న చురకత్తి అప్పటికే నాటుకుంది శత్రువు కంఠలో.

చక చకా ఒడ్డుచేరాడు కపాడియా. గబగబా తన దుస్తులు

ధరించి ప్రత్యర్థి శరీరాన్ని పొదలోకి లాగేసాడు.

"తొందరగా రావోయ్! ఆకలేస్తోంది. ఎంతసేపు నీళ్ళు తేవడం?" దూరంగా ఓ చైనీస్ సైనికుడి కేక విన బడి ఉలిక్కిపడ్డాడు కపాడియా.

కాస్సేపు అతన్ని ఏడిపించాలని బుద్ధి పుట్టింది కపాడి యాకి. తాను బంపిన సైనికుడి కోసం ఆ రెండోవాడు ఎదురు చూస్తాడు. ఎంతకీ రాకపోతే తనే ఇటు వస్తాడు. అప్ప టికి తను సిద్ధంకావాలి!

కత్తితో గబగబా చెట్ల కొమ్మలు నరికాడు కపాడియా. వాటిని తన శరీరం చుట్టూకట్టుకొని ఓ పొదముందు కాచు కున్నాడు. దానినే కామఫ్లేజ్ అంటారు. శత్రువుల మధ్య నుండి చెట్ల వేషంలో పారిపోడాన్కి ఈ పద్ధతి ఉపకరిస్తుంది.

చైనీస్ సైనికుడు గొణుక్కుంటూ వచ్చి అటూ ఇటూ చూసాడు. ఎంతకీ కనబడలేదు తన సహచరుడు, ఒకరి గురించి ఒకరు బాధపడే ఓపిక. అలవాటు, చైనీయుల్లో ఉండదు. మౌనంగా కామఫ్లేజ్ వేషంలో ఉన్న కపాడియా వద్దకు వచ్చికూర్చొన్నాడు, అది చిన్నపొద అని భ్రమించి. నవ్వొచ్చింది కపాడియాకి. చేతిలో రైఫిల్‌స్లంగ్‌ని రడీగా ఉంచుకున్నాడు (రైఫిల్‌కు ఉండే బెల్టుని సైనిక భాషలో స్లంగ్ అంటారు).

చైనీయుడు హుషారుగా విజిల్ వేసుకొంటూ రేషన్ బాక్స్ విప్పాడు.

వాంతొచ్చినంత పనైంది కపాడియాకి. చైనీయుడు ఆవురావురమంటూ నవుల్తున్నాడు కప్పల కూరని. అప్ప దప్పుడు ఉడకబెట్టి మషాళా పెట్టిన అడుగుపొడవున్న పాముల్ని కొంచెం కొంచెం కొరుక్కు తింటున్నాడు.

ఒళ్లు జలదరించింది కపాడియాకి. తినడం పూర్తిచేసి త్రేన్చుకుంటూ పైకి లేవబోయాడు చైనీస్ సైనికుడు. అయితే అతని కంఠం చుట్టూ రైఫిల్‌స్లింగ్ బిగుసుకొని ఉంది.

అదిరిపోతూ తలపైకెత్తాడు చైనీ. కొమ్మల మధ్య కోపంగా ఉన్న కపాడియా ముఖం కనబడింది.

"నీ రాంక్ ఏమిటి? ఉరిమాడు కపాడియా

"మామూలు సైనికుడినే"

"నిజం చెబుతున్నావా? లేకపోతే సైనిక రహస్యాలు చెప్పవలసి వస్తుందని అబద్ధమాడుతున్నావా?" రైఫిల్ స్లింగ్ మరింత బిగిస్తూ అడిగాడు కపాడియా

"లేదు నిజమే చెప్పాను"

రక్తం స్టాకయి పోవడం వల్ల అతని ముఖం కందగడ్డలా తయారైంది.

"చెప్పు మీ ట్రూప్స్ ఎక్కడెక్కడ ఉన్నాయి? ఇప్పటి వరకూ ఏ ఏ స్థావరాలు ఆక్రమించుకున్నారు?"

"నాకు తెలియదు"

నడ్డిమీద తన్నాడు కపాడియా.

"చెప్తాను, మరినన్ను చంపకేం" భయం భయంగా చూసాడు చైనీ.

"అది ఆలోచించాల్సిన విషయం. ముందు విషయాలు కక్కు, లేకపోతే నువ్వు తిన్న పాములు, కప్పలు ఒకటొకటిగా బయటికి వస్తాయ్!"

"కరెక్టుగా చెప్పడం కష్టం. మా ట్రూప్స్‌ని రాత్రివేళ అక్కడక్కడా దింపుతున్నారు. ఇప్పటి వరకు, దోమ్‌లా, వాలాంగ్ మాత్రం వశపరచుకున్నట్లు తెల్సింది. చుంగ్

చన్ మోలోయ వద్ద కేంద్రీకృత మౌతున్నాయి మా సేనలు. మావాళ్ళ ఫైనల్ ఎయిమ్ కీలక స్థానమైన టాంగ్ పొంగ్లె."

"స్కౌండ్రల్స్! మీరు టాంగ్‌పొంగ్లా వశపరుచుకో గల్గితే ఖచ్చితంగా నేను గాజులు తొడుక్కుంటాను" పళ్ళు కొరికి అన్నాడు కపాడియా. బెల్టులు బిగుసుకొన్న చైనీయుడి బుర్రని సంచి మూతి బిగించినట్లు ఓ సారి అటూ యిటూ జాడించాడు.

నరాలు తెగినట్లనిపించింది చైనీయుడికి "నేను చెప్పిందంతా నిజం. నన్ను చంపేస్తావా? హీనంగా పలికాడు. చైనీ.

"కాదు. ఓకాలు నరికి వదిలేస్తాను. దేకుతూపోదువ్ గాని".

గజ గజా వణికిపోయాడు ఆ చైనీస్ సైనికుడు. ప్లీజ్ ఆ పని మాత్రం చెయ్యకు! కావలిస్తే చంపెయ్! గాయ పడిన వారికి అస్సలు విలువలేదు మా సైన్యంలో. 'డెడ్ వైట్ క్రింద జమకట్టి మా వాళ్ళే పూర్తిగా చంపేస్తారు."

కపాడియా కను బొమ్మలు ముడి పడ్డాయ్ "అంటే? వివరంగాచెప్పు" స్లంగ్‌లూజ్ చేసాడు కపాడియా 'మీ భారత సైన్యంలో గాయ పడిన వారిని సుస్థిర స్థానాలకు చేర్చి బహు జాగ్రత్తగా చూస్తారు. మా సైన్యంలో అలాంటి చెడ్డ అలవాట్లు ఉండవ్. గాయపడ్డ జవాన్లకు మందు లివ్వడం, తిండిపెట్టడం వృధా అని మా అధికారుల సిద్ధాంతం. సగం ప్రాణం ఉండగానే తోటి చైనీయుణ్ణి కాల్చిచంపి ముందుకుపోతారు మా వాళ్ళు. ఈ సిద్ధాంతం క్రింద బలయ్యే సైనికులనే "డెడ్‌వైట్" అంటారు. 'ప్రివెన్షన్ ఈజ్ బెటర్ దాన్ క్యూర్' అన్న ఒక్క ఇంగ్లీషు

సూక్తి మాత్రము చైనీయులు పాటిస్తారు. మిగతా వన్ని మావో సూక్తులే;"

కపాడియా హృదయం కరిగిపోయింది. చూస్తూ చూస్తూ అతన్ని చంపడానిక్కి చేతులు రావడం లేదు. కొంతసేపటికి అన్నాడు తేరుకొని.

"నన్ను క్షమించుభాయ్! నిన్ను వదలకూడదు. ముందు జాగ్రత్తగా నన్ను నేను రక్షించుకోకతప్పదు. కనుక నిన్ను ఓ చెట్టుకి బంధిస్తాను. రేషన్‌బాక్స్ దగ్గిర ఉంచుతాను. కొద్ది గంటల్లో కాకపోయినా ఒకటిరెండు రోజుల్లో మీ వాళ్ళు ఇటువస్తే నిన్ను విడిపిస్తారు. లేదు భారత జవానులు వస్తే నిన్ను క్షేమంగా, యుద్ధఖైదీగా తీసుకువెళతారు," నువ్ ప్రతిఘటించవుగాబట్టి."

చైనీస్ సైనికుడి కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి. "మీరు నిజంగా చంపేస్తారనుకొన్నాను. భారతీయులు చాల క్రూరులని మా ట్రైనింగ్ క్లాసులో చెప్పేవాడు."

పేలవంగా నవ్వాడు కపాడియా. తనపని ముగించుకొని అక్కణ్ణించి కదిలాడు.

7

చీకటి పడింది.

కుంభవృష్టిగా వర్షం కురుస్తోంది. రాత్రి 7 గంటలే అయినా అడవిప్రాంతం కావడంవల్ల అర్ధరాత్రిలా ఉంది.

లాంగ్ కోటు కాలర్ పైకెత్తుకుని ఎయిమ్‌లెస్‌గా నడుస్తున్నాడు కపాడియా. చలివల్ల అతని పెదాలు వణుకుతున్నాయ్. టార్పాలిన్ క్లాత్‌తో తయారు చేయబడ్డంవల్ల 'కిట్' తడిసినా పర్వాలేదు. టార్చిలైట్ కాంతిలో వాలుగా పడుతున్న వర్షపుచినుకులు స్పష్టంగా కనబడుతున్నయ్.

అంతలో ఆకాశంలో ఏదో శబ్దమైంది. ఉలిక్కిపడి తల పైకెత్తాడు కపాడియా. హెలికాప్టర్ ఇంజన్ శబ్దం అది. కపాడియా మెదడులో ఏదో ఆశ పొడచూపింది. అది శత్రువులదైతే తన చేతిలోని LMC గర్జించక తప్పదు. ఇండియన్ ఎయిర్‌ఫోర్స్‌కు సంబంధించిన హెలికాప్టరైతే తన కోడ్‌సిగ్నల్ గ్రహించి తప్పక లాండ్ అవుతుంది.

ఆలస్యం చేయలేదు కపాడియా. టార్చిని హెలికాప్టర్ వైపు తిప్పి వెలిగీ, ఆర్పి ఏవో సిగ్నల్సు ఇచ్చాడు. హెలికాప్టర్ రెండుగిరికలు కొట్టి క్రిందకు దిగసాగింది.

"అంటే తన సిగ్నల్ పైలట్ కర్థమైందన్నమాట!" కపాడియాలో ఉత్సాహం ఉబికింది.

వెంటనే హెలికాప్టర్ వైపు పరిగెట్టాడు. అతని బూటు కాళ్ళు బురదను చిమ్మసాగాయి. ఏదో రాయి తగిలి తూలి పడ్డాడు కపాడియా. టార్చి బురదలో కూరుకుపోయింది. అరచేతులకి మట్టి అంటుకొంది. మళ్ళీ చీకటి.

కాబిన్‌లో ఉన్న వ్యక్తి డోర్ తెరిచి క్రిందకు దిగాడు.

"మిస్టర్! హెలికాప్టర్ ఇంజన్ శబ్దాన్నిబట్టి వచ్చేయండి." అర్చాడు అతను వర్షం హోరులో.

కపాడియా తడుము కుంటూ అతని వద్దకు వచ్చాడు.

ఇద్దరూ హెలికాప్టర్‌లో కూర్చున్నారు.

"మిస్టర్..." పిల్చాడు కపాడియా.

"జస్ బీర్ సింగ్" అందించాడు ఆ వ్యక్తి.

"మిస్టర్ జస్‌బీర్ సింగ్! కాబిన్‌లో చీకటిగా ఉంది. ఎలా డ్రైవ్ చేస్తున్నారు?"

"ఇప్పటిదాకా మోకాళ్ళమధ్య టార్చిలైట్ పెట్టుకొని ఏవోపాట్లు పడ్డాను. అయితే మీకోసం 'కాప్టర్ లాండింగ్'

చేస్తున్నప్పుడు అది కిందకు జారి బల్బు పగిలింది. ఏదో చెయ్యాలి మనం"

"గుడ్ గాడ్! అరిష్టాలన్నీ ఒకసారే దాపురించాయ్" క్రిందిపెదవి కొరుక్కున్నాడు కపాడియా. చకచకా ఆలోచించ సాగాడు. తల పంకించి నెట్‌లోంచి భూటాన్ XXX రమ్ బాటిల్ తీశాడు. బయట మెరుపులు మెరుస్తున్నాయ్.

"ఇదేంవిటి? దీపంలేక చస్తుంటే మందు కొడతాడా కొంప తీసి!" గొణుకున్నాడు జస్‌బీర్‌సింగ్. కపాడియా కర్చీఫ్ తీసి చిన్నచిన్న పేలికలుగా చీరాడు. వత్తిక్రింద తయారు చేసాడు వాటిని. బాటిల్లోని ద్రవంలో వత్తినితడిపి బయటకు వచ్చేటట్లు అమర్చాడు. అగ్గిపుల్ల ఎలిగించాడు.

ఇపుడు రమ్ బాటిల్ పెద్దసైజు కొవ్వొత్తిలా వెలుగుతోంది.

"యు అర్ జీనియస్ మిస్టర్..." అంటు ఆగాడు సింగ్

"కపాడియా" అంటూ నవ్వి తన ఐడెంటిఫికేషన్ చూపించాడు భరత్. అందులో తనఫొటో, రాంక్, గుర్తులు అన్ని వివరంగా ఉన్నాయి.

"గ్లాడ్ టు సీ యు సర్" అన్నాడు చెయ్యిజాపుతూ సింగ్.

"సో యామ్ ఐ"

"ఆయామ్ పైలట్ ఆఫీసర్ జస్‌బీర్‌సింగ్."

"ఐ. సీ. ఏమిటి భాయ్! ఇంత రాత్రివేళ హెలికాప్టర్ నడపడానికి మీ వింగ్ కమాండర్ ఎలా ఒప్పుకొన్నాడు?"

తలవంచుకొన్నాడు జస్‌బీర్‌సింగ్ జమీథాంగ్ హెలికాప్టర్ స్థావరం నుండి వస్తున్నాను. మిస్టర్ కపాడియా! బాంగ్‌బన్ మోభాయి దగ్గర మన జవాన్లకి రేషన్సు, వెపన్సు లేక అయోమయంలో పడ్డారని వార్తవచ్చింది. ఏ క్షణంలో

నైనా చైనీయులు ఆ నిస్సహాయుల్ని ఎటాక్ చెయ్యవచ్చు. అందుకే తెగించాను ఇంతరాత్రివేళ సప్లైలు తీసుకెళ్ళడానికి. కమాండర్ ఒప్పుకోలేదు. బ్రతిమాలి బయల్దేరాను.''

''మీ సాహసానికి నా జోహార్లు మిస్టర్. జస్‌బీర్‌సింగ్! నేను ఏ ముఖ్యమైన బాధ్యతతో బయలుదేరానో, మీ పని అయినతర్వాత నన్ను వీలైతే టాంగ్‌పాంగ్లా స్థావరంలో దిగబెట్టాలి ''

"ఎట్ యువర్ సర్వీస్ మిస్టర్ కపాడియా. ఇక బయలు దేరదాం" అంటూ జస్‌బీర్‌సింగ్ ఇన్‌స్ట్రుమెంట్ పానల్ కేసి చూసి ఏదో నొక్కాడు.

హెలికాప్టర్ గాలిలోకి లేచింది.

కాబిన్ అంతా వెలుతురుగా ఉంది. కపాడియా సీటు వెనక్కి తలతిప్పి చూసాడు. వెనుకగా కొన్ని సెమి ఆటో మాటిక్ ఇషాపూర్ రైఫిల్స్ 22 మరియు 303 రైఫిళ్ళు, మరికొన్ని 8.7 ఇంచ్ హావిడ్జర్స్ పడివున్నాయి. ముందుగా వండబడి డీహైడ్రేట్ చెయ్యబడిన మాంసం, బియ్యం, బంగాళాదుంపలు, ఉల్లిపాయలు, కారట్, కాబేజెస్ మొ॥నవి పాలిథిన్ బాగ్స్‌లో ఎయిర్‌టైట్ పాక్ చెయ్యబడి ఉన్నాయి. వాటిమీద డిఫెన్స్ మినిస్ట్రీస్ ఫుడ్ రీసెర్చి లేబొరేటరీ, మైసూర్ అన్న అక్షరాలు ముద్రించబడి ఉన్నాయ్.

అద్దంలోంచి ముందుకు చూసాడు కపాడియా. వర్షం తగ్గుముఖం పట్టింది. ఎత్తైన వృక్షాగ్రాలమీంచి పరిగెడు తోంది హెలికాప్టర్.

8

'ఇంకో పది నిమిషాల్లో చేరుకుంటాం' అన్నాడు స్పీడో మీటరుకేసి చూస్తూ జస్‌బీర్‌సింగ్.

'చేరిన తర్వాత ప్రొసీజర్ ఏమిటి? హెలికాప్టర్‌లోంచి సామగ్రి క్రిందకు విడిచెయ్యాలా లేక కాప్టర్‌ని జవాన్ల మధ్య దింపాలా!'

బోయింగ్ విమానమైతే లాండ్ అవడానికి అనుకూలంగా ఉండదు. హెలికాప్టర్ కాబట్టి, దిగి, పరిస్థితులు తెలుసు కొందాం'.

'వెల్. మనవాళ్ళుండే స్పాట్‌ని రికగ్నైజ్ చెయ్యడం ఎలా?' వృత్తాకారంలో ఓ గీతగీసి మధ్యలో జెండా పాతి ఉంచుతారు. టార్చికోడ్ ఎలాగు ఉండనే ఉంది వాళ్ళు మన మిత్రులే అని తెలుసుకోడానికి.

అంతలో క్రింద ఎక్కడో ధన్....ధన్....ధన్.... మంటూ కాల్పులు వినపడసాగాయి. అదిరిపడ్డారు ఇద్దరూ.

'మిస్టర్ జస్‌బీర్‌సింగ్!' కంగారుగా అర్చాడు కపాడియా.

'ఆలోచిస్తున్నాను మిస్టర్ కపాడియా! సరిగ్గా గమనించండి. అది సబ్-మిషిన్‌గన్ చప్పుడులా ఉంది'.

'అవును, అయితే?'

'శత్రువులు అక్కడక్కడా పొంచిఉన్నారు గొరిల్లా దెబ్బలు తియ్యడానికి. వాళ్ళు ఎక్కువ సంఖ్యలో ఉంటే ఈపాటికి యాంటి ఎయిర్‌క్రాఫ్ట్ గన్ రంగంలోకి ఉరికేది. ఈ కాల్పులనుంచి తప్పించుకొని మరో అయిదు నిమిషాలు ప్రయాణంచేస్తే, మనవాళ్ళ ఒడిలో పడతాం' అంటూ స్పీడ్ పెంచాడు జె. బి. సింగ్.

హెలికాప్టర్ కుడివైపునుంచి దూసుకుపోతున్నాయి నిప్పు రవ్వలు. 'మిస్టర్ కపాడియా సేఫ్టీబెల్ట్స్ గట్టిగా బిగించుకోండి. కొన్ని ప్రికాషన్స్ తీసుకొంటున్నాను' అంటూ హెలికాపర్‌ని కుడివైపునుంచి ఏటవాలుగా నడపసాగాడు జస్‌బీర్‌సింగ్.

దానివల్ల క్రిందనుంచి వచ్చే తుపాకిగుళ్ళు ఫ్యూయిల్‌టాంకుకు తగిలే ప్రమాదం లేదు.

'మిస్టర్ జస్‌బీర్‌సింగ్ ! హెలికాప్టర్ కుడిరెక్క మండు తోంది' అరిచాడు కపాడియా.

'ఇంకా మూడు నిముషాలు' హైట్‌ని పెంచుతూ అన్నాడు సింగ్.

'మిస్టర్ సింగ్ మంటలు కాబిన్‌వైపు దూసుకువస్తున్నాయి. ఏదో చెయ్యాలి మనం'.

ఫైర్ ఎక్స్‌టింగ్ విషర్ బటన్ నొక్కాడు. అయితే అప్పటికే మంటలు తీవ్రతరంఅవడంవల్ల లాభంలేకపోయింది.

"మిస్టర్ కపాడియా! మీకో పని అప్పచెప్పక తప్పదు. ఏమనుకోరు కదూ!" దృష్టిని డ్రైవింగ్‌మీద నిలిపి అన్నాడు సింగ్.

"ఓహ్ ! యు ఆర్ ఏ మాన్ ఆఫ్ ఆర్థోడాక్స్ మిస్టర్ సింగ్! త్వరగా చెప్పండి."

"సీటుక్రింద మూడు పారాచూట్‌లు ఉంటాయి. మీరు ఒకటి తీసుకోండి. సామగ్రి అంతటిని మూటగా కట్టి డ్రాప్ చెయ్యడానికి రెడీగా ఉంచండి. మూడోది నా నడుముకు కట్టాలి. వుయ్ నీడ్ క్విక్ యాక్షన్".

అతను చెప్పినట్లు చేశాడు కపాడియా.

"అదిగో భారత జెండా!" ఉత్సాహంగా అరిచాడు జె. బి. సింగ్. మంటలు కాబిన్‌లోకి దూసుకువచ్చాయి.

"మిస్టర్ కపాడియా! నేను చెప్పగానే దూకండి. దిగే టప్పుడు జాగ్రత్త. ఖంగారులో పారాచూట్ విచ్చుకోకపోతే ప్రమాదం. భూమిని తాకగానే డైరక్ట్‌గా కాళ్ళు ఆన్చకూడదు నేలమీద. అలాఅవుతే బోన్స్ బ్రేక్ అవుతాయ్. నేల కనపడ

గానే, వీవు నేలమీద అన్ని మొగ్గవేసి పైకి లేవాలి. మీవెనుకే నేనూ వస్తాను."

హెలికాప్టరు అటూఇటూ ఊగుతుంది.

కపాడియా పారాచూట్ నడుముకు బిగించుకుని రెడీ అయ్యాడు.

జస్‌బీర్‌సింగ్ కుడిచెంప కాలుతోంది.

"డ్రాప్ ది నెం. 1 పారాచూట్!" అరిచాడు సింగ్.

కపాడియా, సామగ్రిఉన్న పారాచూట్‌ని క్రిందకు తోశాడు.

"నౌ జంప్ డౌన్ మిస్టర్ కపాడియా!" రెండోసారి అరిచాడు సింగ్.

"హోప్ ది బెస్ట్ మిస్టర్ సింగ్!" కపాడియా చెయ్యిఊపి డోర్ తెరచుకొని గాల్లోకి దూకాడు.

పారాచూట్ గొడుగులా విచ్చుకొంది.

చేతులు పైకెత్తి పారాచూట్‌ను గట్టిగా పట్టుకొని, అటు ఇటు చూశాడు కపాడియా. చీకటిగా ఉండడంవల్ల జస్‌బీర్ సింగ్ ఉన్న పారాచూట్ కాని, సామగ్రి ఉన్న పారాచూట్ గాని కనబడ్డంలేదు. క్రింద టార్చిలైట్లు వెలుగుతున్నయ్.

హెలికాప్టర్ రెక్కలుతెగిన పక్షిలా పల్టీలు కొడుతూ, రాకెట్ వేగంతో ఓ కొండ శిఖరాన్ని గుద్దుకొనడం కపాడియాకి కనబడింది.

9

"అంతా వెదికారా ?"

"వెదికాం సాబ్ ! సామగ్రి ఉన్న పారాచూట్ ఓ చెట్టుకి చిక్కుకొంటే దాన్ని జాగ్రత్తగా దింపాం. అయితే జస్‌బీర్ సింగ్ పారాచూట్...లోయలో పడిపోయిందని నా అను

మానం" రొప్పుతూ చెప్పాడు ఘర్వాల్ రైఫిల్ దళ నాయకుడు టాండన్

జేబులో బాంబు ప్రేలినట్లయింది కపాడియాకి

"ఇం.. పా...సి...బు...ల్!" గొణిగాడు కపాడియా

మౌనంగా తన చేతిలోని హాట్‌ని కపాడియాకిచ్చాడు టాండన్.

"ఇది లోయ అంచుమీద దొరికిందిసాబ్! అందుకే అలా ఎక్స్‌పెక్ట్ చేసాను."

తల పగిలిపోయింది కపాడియాకి టోపీని పరిశీలించసాగాడు. టోపీమీద రెక్కలుచాచి నిలబడిన, ఓ విమానం బొమ్మ ఉంది. దానిక్రింద ఐ.ఎ.ఎఫ్. అన్న అక్షరాలు మెరుస్తున్నాయ్.

సందేహంలేదు అది జె బి సింగ్‌దే. కాక్‌పిట్‌లోంచి అలస్యంగా దిగడంవల్ల, లాండిగ్ లేటయ్యి లోయలో పడిపోయి ఉండొచ్చు. మృత్యుగహ్వరంలోకి దూకుతూ తన ఉనికి తెలియ పర్చడానికి టోపీని బయటకు విసిరి ఉండాలి. అయితే...అయిదునిమిషాల క్రితం తనకెన్నో జాగ్రత్తలు నేర్పిన సింగ్ ఇకలేడా?

కపాడియా మెదడులో ఆలోచనలు పాముల్లా మెలికలు తిరిగాయ్.

ఐదునిమిషాల తర్వాత—

"సాబ్! ఇదే జంగ్ నౌరానంగ్ వంతెన. ఈ బ్రిడ్జి లోయను అటుఇటు కలుపుతుంది. దీని రక్షణ భారం మాఘర్వాల్ రైఫెల్ దళంమీద పడింది. వంతెన కూలిపోతే అయిదారు భారత స్థావరాలకు ఆహార సామగ్రి, మందుగుండు సామగ్రి రవాణా చెయ్యడం దుర్లభమైపోతుంది.

టాంక్‌లు ట్రక్కులు నడవడానికి వీలుండదు.

"ఉదయం శత్రుసైనికులు వేలసంఖ్యలో చొరబడి ఈ బ్రిడ్జిని బొంబార్డ్ చెయ్యడానికి ప్రయత్నం చేశారు. ఇరు వైపుల మూడు గంటలపాటు యుద్ధం జరిగింది. చైనీస్ కుట్ర ఫలించలేదు. నా అనుచరులు తోక త్రొక్కిన త్రాచుల్లా, రెచ్చిపోయి ఒక్కోడు కనీసం పాతికమందిని చంపాడు."

రెండు వేలమంది శత్రువులు మట్టికరిచారు. సైనిక చరిత్రలో అస్సాం రైఫిలర్స్ ఘటికులని మరోసారి నిరూపించుకున్నారు. మా రిజిమెంట్‌లోని జవాన్లు. అయితే మా వద్ద రేషన్స్ అయిపోయాయి. మందు గుండు సామగ్రి పూర్తిగా ఖర్చయ్యింది. శత్రువులు మళ్ళీ ఏ క్షణాన్నైనా విరుచుకు పడతారని గుండె అరచేత పట్టుకొని కూర్చున్నాం. జస్‌బీర్ సింగ్ - మా కోసం త్యాగం చేసారు, టాండన్ మాటలు పూర్తికాకుండానే బ్రిడ్జి అవతలవైపు కాల్పులు వినబడసాగాయి

X X X X

ఓ చెట్టుకొమ్మమీద కూర్చొని ఉన్నాడు కపాడియా. అతని చేతిలోని లైట్ మెషిన్‌గన్ నిర్విరామంగా పని చేస్తోంది. ఏ మాత్రం ఎదురు గుండు తగిలినా పిట్టలా రాలి పడతాడు తను.

ఆ ప్రదేశమంతా ధన్-ధన్ - మన్న శబ్దాలతో కర్ణహేయంగా ఉంది. అప్పటికి పోరు ప్రారంభమై అరగంటైంది. తను సుమారు 50 మంది శత్రువులని చంపగలిగాడు. కపాడియా ఓ సారి క్రిందకి చూసి అదిరిపడ్డాడు.

భారత జవాన్ల శవాలు అకడక్కడా అస్తవ్యస్తంగా

పడివున్నాయి. రక్తంతో తడిసి నేల భయంకరంగా ఉంది. బంకర్లో కూర్చొన్న టాండన్ సెల్ఫ్‌లోడింగ్ రైఫిల్, సాండ్‌బాగ్ మీద ఆన్చి ఫనధానా కొలుస్తున్నాడు. అతనికి తెలుసు తన వాళ్ళంతా "ఖతం' అయ్యారని. అయినా నాయకుడిగా తన బాధ్యత తను చేసుకుపోతున్నాడు.

షార్టఫోకస్ బైనాక్యులర్స్ కళ్ళ ముందుంచుకొని రేంజ్ స్కూ అడ్జెస్టు జేస్తూ బ్రిడ్జి అవతలి వైపు చూసాడు కపాడియా. ఓ నిమిషం తర్వాత స్వేచ్ఛగా ఊపిరి పీల్చాడు. మూడు అంకెల్లో ఉన్న శత్రువులు రెండుఅంకెల్లోకి తగ్గారు. నోట్లో లెక్క పెట్టుకొన్నాడు శత్రువుల్ని కపాడియా.

"ట్వెల్వ్ ఫైవ్స్..." గొణుక్కున్నాడు.

అంటే 26 మందని తను, టాండన్ కలిపిచంపాలి. కొంపదీసి మళ్ళీ కొత్తసేనలు వస్తే...

వాళ్ళవెనుక ఆకుపచ్చని జీపు నిలబడి ఓ చైనీస్ అధికారి కీచుగా అరుస్తూ ఏమో ఆర్డర్స్ ఇస్తున్నాడు.

ఆలోచనల్లోంచి తేరుకొని అప్రయత్నంగా క్రిందకుచూసాడు కపాడియా. మరుక్షణం "టాండన్! ఏమిటినువ్ చేస్తున్నది?" అంటూ కంగారుగా అరిచాడు.

మొలచుట్టూ ఏవో కట్టుకుంటున్న టాండన్ ఓసారి పైకి చూసాడు "శత్రువులను ఇలా దాగుడుమూత లాడుతూ మనిద్దరం ఎంతోసేపు ఎదుర్కోవడం కష్టం సాబ్! అధికారులు ఎంతో నమ్మకంతో ఈ వంతెన రక్షణభారం నా మీద వేసారు. అందుకోసం నా ప్రాణాలు బలిపెట్టక తప్పదు."

"డోంట్ బి హేస్టీ మిస్టర్ టాండన్! నామాట విను. ఇద్దరం కలిసి మరోమార్గం ఆలోచిద్దాం," అతన్ని వారిస్తూ చెట్టు దిగబోయాడు కపాడియా. అప్పటికే ఆలస్యమైంది.

వంతెనమీద బల్లిలా అతుక్కుపోయి జరజరా ముందుకు పాకుతున్నాడు టాండన్.

"మైగాడ్! ఒక్క మామూలు హాండ్‌గ్రెనేడే పెద్దగా ప్రేలి ఆరుగజాల వైశాల్యం గల గొయ్యి ఏర్పరుస్తుంది. అలాంటిది టాండన్, శత్రువుల మధ్య కురకడానికి ఉక్కుటాంకులను సైతం విధ్వంసంచేసే. డజను యాంటీ టాంక్ గ్రెనేడ్‌లను తన మొలచుట్టూ కట్టుకువెళ్ళాడు" ఫలితాన్ని ఊహించలేకపోతున్నాడు కపాడియా.

వంతెన దాటగానే "జయ్! భారత్!" అని పిచ్చిగా అర్చుకుంటూ గబగబా శత్రువుల ముందుకు పరిగెత్తాడు టాండన్.

"వంతెన దాటి వచ్చేదాకా ఏం చేస్తున్నారు? షూట్ హిమ్ ఇడియట్స్!"

దూరంగా జీప్‌మీద ఉన్న చైనీస్ ఆఫీసర్ గర్జించాడు. అంతే! ప్రళయకాల రుద్రునిలా పరిగెడుతున్న టాండన్ మీదకి 88 తుపాకులు గురి పెట్టబడ్డాయి.

. ధన్...ధన్...ధన్ ..

జర్క్ ఇస్తూ కసిగా పేలుతున్నాయి తుపాకులు.

పాపం! చైనీస్ సైనికులకి తెలియదు. తాము షూట్ చేస్తున్నది తమమధ్య పడుతున్న 12 బాంబులనని!!

అంతే; చైనా తుపాకుల గుళ్ళు టాండన్ మొలచుట్టూ ఉన్న బాంబులను కన్పించాయి: యాంటీటాంక్ గ్రెనేడ్స్ తమ డ్యూటీ తాము చేసాయి. అగ్నిపర్వతాలు ప్రేలాయి. ముందుగా అందరి చెవులు పగిలాయి. టాండన్ శరీరం గాలిలో కెగిరింది ఖండ ఖండాలుగా!! రక్తపుధారలు పిచికారీలా చిమ్మాయి. నేలమీద చిక్కటి, ఎఱ్ఱటి ద్రవాలు

కల్సాయి ! అందులో ఏది చైనీస్ రక్తమో ! ఏది టాండన్ రక్తమో చెప్పడం కష్టం !!

10

''హాండ్సప్ అండ్ గెట్ డవున్ మైడియర్ చైనీ ఫ్రెండ్ !'' కరుగ్గా వినబడ్డాయా మాటలు.

క్లచ్ నొక్కి జీప్ స్టార్ట్ చెయ్యబోతున్న చైనీస్ అధికారి ఉలిక్కిపడి ప్రక్కకి చూశాడు.

ఎదురుగా-రక్తంపొంగే మొహంతో నిలబడి ఉన్నాడు కపాడియా. అతని చేతిలోని లైట్ మెషిన్‌గన్ కాటు వేయ బోయే కాలసర్పంలా మెరుస్తోంది.

చేతులు రెండు పైకెత్తి నెత్తిమీద పెట్టుకున్నాడు చైనీస్ ఆఫీసర్, కపాడియా చేతిలోని మారణాయుధం కేసి భయం భయంగా చూస్తూ.

"ఇంతమంది సహచరుల చావుకు కారణమై టోపీతీసి కనీసం రెండు నిముషాలైనా మౌనం పాటించకుండా, శోక దుల పుకొని వెళ్ళిపోవడం మానర్స్ నేర్పిన అధికారి లక్షణ మేనా భాయ్ ?''

కపాడియా బుగ్గలలో రక్తం పరిగెడుతోంది.

మాట్లాడలేదు చైనీస్ అధికారి.

''గెట్ డవున్ ఐసే'' అరిచాడు కపాడియా మెషిన్‌గన్ బారల్‌ని అతని డొక్కల్లో పొడుస్తూ.

క్రిందకు దిగాడు ప్రత్యర్థి బిక్కుబిక్కు మంటున్న గుండెలతో.

''నీ ర్యాంక్ ?'' ఉరిమాడు భరత్ కపాడియా.

"రెజిమెంట్ మేజర్. మేజర్ చువో నా పేరు" నూతి లోంచి వచ్చినట్లుంది అతని కంఠస్వరం.

"ఎన్ని బెటాలియన్స్ ఉన్నాయ్ నీ రెజిమెంటులో ?"

"మూడు ఉండేవి. రెండు బెటాలియన్ల సైనికులను చంపేసారు మీ భారత సిపాయిలు''

చాచిపెట్టి కొట్టాడు కపాడియా అతని చెంపమీద.

"య్యూ బాస్టర్డ్ ! దురాక్రమణచేసి రెచ్చగొట్టింది మీరు. మిమ్మల్ని క్రైమా చెయ్యాలి అసలు ! భారత సైనికులకు మానవత్వం ఏడ్వబట్టే ఇంకా దేకుతున్నారు మీరు ఈ అడవుల్లో"

మాట్లాడలేదు మేజర్ చువో.

"జీప్ మీద షెర్లు కొడుతున్నావ్ ! ఇక్కడ రోడ్లు వేయించేంది ఎవరు ?"

చెప్పడానికి సంశయించాడు చువో.

''నీకు చెవుడు లేదనుకుంటాను. ఉంటే గూబమీద కొడితే పోతుంది."

"మీ భారత సైనికులు కొంతమంది మాకు బందీలుగా చిక్కారు. వారిచేత వేయించాం ఈ టెంపరరీ రోడ్స్..."

కోపంతో పెట్రేగిపోయాడు భరత్ కపాడియా.

''యుద్ధ ఖైదీలని ట్రీట్ చేసే విధానం అదేనా ?'' చువో ఎడమకంటి క్రింది చర్మాన్ని రెండువేళ్ళ మధ్యా ఇరికించు కొని గట్టిగా నలిపాడు.

కెవ్వుమన్నాడు చువో ''ప్లీజ్ ! నన్నొదులు''

"తిండి సరిగ్గా పెడుతున్నారా మా వాళ్ళకి ? నిజం చెప్పు"

''ముష్టిలో పీరముష్టిఅన్నట్లుంది. మాకే రేషన్స్ సరిగా అందడంలేదు.''

"ఎక్కడ నీ స్థావరం ?"

"........."

మోకాలు మడిచి గడ్డంమీద తన్నాడు కపాడియా. వెనక్కి తులిపడ్డాడు చావో.

"కదలక. ఎల్ ఎం జి. లో 500 గుళ్ళు ఉంటాయ్''

వంకరపోయిన గడ్డాన్ని సర్దుకున్నాడు చావో.

"క్విక్. ఎక్కడ నీ స్థావరం?"

తెగించాడు మేజర్ చావో. "చెప్తాను" భయపడుతున్నట్లు నటిస్తూ బూటుకాలు మెషిన్‌గన్ వైపు విసిరాడు.

దూరంగా ఎగిరిపడింది LMG. విజయ గర్వంతో అటు వైపు పరిగెత్తబోయాడు చావో. అంతే! బోర్లాపడ్డాడు కపాడియా వేసిన లెగ్ బ్రేక్‌కి.

"అస్తమాను ఆయుధాలు పట్టుకొంటే బోరుగా ఉంది. కాస్సేపు ముష్టియుద్ధం చేద్దాం.'' అంటూ కపాడియా అతని గడ్డంమీద మరో రాకెట్ ప్రేల్చాడు.

చావో స్ప్రింగ్‌లా పైకిలేచి రెండు చేతులు చాకుల్లా పెట్టాడు జుడో ఫోజులో.

మెడమీద పడింది చావో కొట్టిన దెబ్బ. అయితే పడవల్సిన చోట పడలేదు. లేకపోతే కపాడియా స్పృహ తప్పవల్సిందే.

కపాడియా తల 'ఝుం' అంది. వెంటనే తేరుకొని అర చేయి సాచి అతని ముఖంమీద గుద్దాడు. చావో ముక్కు లోంచి రక్తం బుసబుస పొంగింది. చేతి కంటిన రక్తాన్ని చూసి వెర్రెక్కిపోయాడు చావో.

మళ్ళీ చెయ్యి విసరబోయాడు కసిగా. అతని చెయ్యి తటాలున పట్టుకొని కబెపుల్లలా వెనక్కి విరిచాడు కపాడియా. కదల్లేకపోయాడు చావో. బాధగా అరిచాడు.

కపాడియా అతని కాలర్‌లోకి పోనిచ్చాడు తన చేతిని.

ట్రెపీజియమ్ మధ్యగా ఉన్న ఓ నరాన్ని అందుకొని కట్ చేసాడు. అంత ఎత్తు ఎగిరిపడ్డాడు చావో. అసలు బాధ అంటే ఏమిటో అప్పుడే తెల్సింది అతనికి. చావో కుడి చెయ్యి ఇప్పుడు అతని ఆధీనంలో లేదు. ఎండి పోయిన తోటకూర కాడలా వ్రేలాడుతోంది అది.

చెయ్యి చూసుకుని 'బేర్'మన్నాడు చావో. రెండు చేతులు వెనక్కి విరిచి అతన్ని ఓ చెట్టుకు కట్టాడు కపాడియా. అతని గడ్డం పైకెత్తాడు కపాడియా.

"నీ దగ్గర చచ్చినా భారతీయ పద్ధతులు ఉపయోగించను. ఇంకా మంచి టార్చరింగ్ మెథడ్స్ ఉన్నాయ్ నాదగ్గర. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో జర్మని సైనికులు విదేశ గూఢచారులను బంధించి, వాళ్ళ పాదాల అడుగున ఉన్న చర్మాన్ని కత్తితో ఒలిచేసి, ముళ్ళకంపల్లో నడిపిస్తూ రహస్యాలు కక్కించేవారట. టెలిగ్రాఫిక్ సిగ్నల్సు ద్వారా రహస్య సమాచారాలు పంపే సిపాయిల్ని కట్టేసి గోళ్ళ మధ్యఉండే చర్మంలో విషపూరితమైన గుండు సూదులు మెత్తగా గుచ్చేవారట. రెండు రోజుల కల్లా, వ్రేళ్ళన్నీ ఇంచక్కా రసీ, చీము, కట్టి ఒక్కో వ్రేలు నిమ్మకాయంత ఉబ్బేదట. తరువాత ఆ వ్రేళ్ళని టేబుల్‌మీద పెట్టి రివాల్వర్ మడతతో చితక బాదుతుంటే ఒక్కో దెబ్బకి ఒక్కో దేవుడు దిగివచ్చి తైనుతో నిలబడే వారట. ఆ వైపు సన్మానం చెయ్యబోతున్నాను నీకు."

అప్పటికే సగం ప్రాణాలు పైకెగిరి పోయాయ్ చావోకి. వినడానికే డోకొచ్చే విధానం అది.

"చెప్తాను" అన్నాడు హీన సర్వంతో.

"జల్దీ. లేకపోతే నాకిట్‌లోని ఇన్‌స్ట్రుమెంట్ బాక్స్

బయటికి దూకుతుంది."

మేజర్ చావో పెదవులు కదిపాడు.

11

"నువ్వు చెప్పిందంతా నిజమేనా ?"

సమాధానంగా "అబ్బా... !" అంటూ మూల్గాడు చావో. కళ్ళు నీరసంగా వాల్చేసాడు. అతని ముఖం చకచకా కళా విహీనమౌతోంది.

"మిస్టర్ చావో! వాట్ హాపెన్డ్ ? వాట్స్ ది రాంగ్ విత్ యూ ?" అయోమయంగా ప్రశ్నించాడు కపాడియా, అతని చెంపలు తడుతూ.

ఏదో చెప్పడానికి నోరు తెరిచాడు చావో. అయితే మాటలకంటే ముందుగా నురగలు వచ్చాయ్ అతని నోట్లోంచి.

ఆరిపోయేముందు గప్పున వెలిగే దీపంలా. లేని ఓపిక తెచ్చుకొని చెట్టుకొమ్మవైపు సైగచేసాడు చావో. అతని దేహం నల్లగా కమిలిపోతోంది. అదేదో కెమికల్ రియాక్షన్‌లా. తలవాల్చేసాడు చావో.

చావో సైగచేసిన వైపుచూసాడు కపాడియా. పొడుగాటి పాము !! గర్వంగా మెడసాచి కొమ్మలపోంచి జర జరా పాక్కుంటూ వెళ్ళిపోతోంది. దానివైపు గురిచూసి టప టపా కుల్చాడు కపాడియా.

పాము తల ముక్కలయ్యింది. 'ధబ్' మంటూ పడింది నేలమీద. తోకలో ఇంకా ప్రాణం ఉండడంవల్ల కాస్సేపు ఎగిరెగిరి గంతులేసింది అస్తవ్యస్తంగా.

దాని వద్దకు నడిచి పరీక్షగా చూసాడు కపాడియా. వెంటనే నీఫా అడవుల్లోఉండే టింకెట్ స్నేక్, బాండెడ్

క్రెయిట్, బాందూ పిట్ వైపర్ మొదలైన పాముల గురించి తాను చదివిన ఎన్‌సైక్లోపీడియాలోని విశేషాలు జ్ఞాపకం వచ్చాయి.

అది 'బంగారస్ ఫాసియేటస్' ఫామిలీకి చెందిన బాండెడ్ క్రెయిట్ అనే విషసర్పం. షుమారు 1700 మిల్లీమీటర్ల పొడవుంటుంది. అది ఆడసర్పమై ఉండాలి. మగపాములు అంతకంటే పొడవుంటాయ్. పసుపురంగు శరీరం మీద నల్లటి అడ్డచారలున్నాయ్. వేరుబడ్డ తలలోంచి కళ్ళు, గోల్డ్ కలర్‌లో మెరుస్తున్నాయ్. వర్షపు జల్లులు పడినతర్వాత ఈ పాములు ఎక్కువగా కనబడతాయి.

కపాడియా కాస్సేపు చావో మృతదేహాన్ని నిశితంగా చూస్తూ ఆలోచించాడు. క్రింది పెదవిని మునిపంటితో కొరుక్కున్నాడు అలవాటుగా.

తల పంకించి కిట్ వైపు నడిచాడు. ఆతని చేతిలోకి చిన్న పెట్టి వచ్చింది. అందులో క్రేప్ హెయిర్, నల్లటి పెన్సిలు ఉన్నాయి. హాండ్‌మిర్రర్‌లో తనమొహం చూసుకొంటూ గబగబా వేషం మార్చుకోసాగాడు కపాడియా. చావో శరీరానికి ఉన్న ఊలుకోటు. పాంటు తాను ధరించాడు. అయిదు నిమిషాలో అతని వేషం పూర్తిగా మారిపోయింది ఏరియా కమాండర్ భరత్ కపాడియా ఉరఫ్ మేజర్ చువో, తాను నేర్చిన థోడా థోడా చైనీస్ భాషను మననం చేసుకొంటూ, జీప్ వైపు నడిచాడు హుందాగా.

12

"ఎవరక్కడ?" అరిచాడు సెంట్రీ టార్చిలైట్ కాంతిని కపాడియా ముఖంమీద వేస్తూ.

"యూ బ్లడీ రాస్కెల్! మంచుమీదున్నట్లున్నావ్!

టార్చి ఆర్పు. నిన్ను పీకింగ్ జైల్‌కి పంపితేగాని ఒళ్ళు నీ కంట్రోల్లో ఉండదు." కీచుమన్నాడు కపాడియా.

వణికిపోయాడు సెంట్రీ. "ప్లీజ్ ఫర్ గివ్ మి మేజర్ !" అన్నాడు చెయ్యి చాకులామడిచి రకాల్న శాల్యూట్ చేస్తూ.

అతనికేసి ఛీత్కారంగా చూసాడు కపాడియా. "ఊఁ ! జీపు లోపలపెట్టు'' అంటూ గుడారంవైపు నడిచాడు

'మృత్యుగహ్వారంలోకి నడుస్తున్నాను' అనుకున్నాడు కపాడియా. గుండెదడను కంట్రోల్ చేసుకొంటున్నాడు. మారువేషాల గురించి పుస్తకాల్లో చదవడమేగాని, తనకు నిజజీవితంలో ఆ అవసరం ఇప్పటివరకూ కలుగలేదు. తనకు వేషాలు వెయ్యడంలో అనుభవంలేదు. ఏమాత్రం తప్పటడుగు వేసినా శత్రువులు నిర్దాక్షిణ్యంగా కాల్చి పడేస్తారు.

గుడారం ముందున్న సెంట్రీ శాల్యూట్‌తో తేరుకొన్నాడు కపాడియా.

"లోపల బిజీగా ఉంటాను. అనుమతి లేకుండా ఎవర్నీ లోపలకి రానివ్వకు" ఆర్డర్ జారీచేసి లోపలికి నడిచాడు.

గది మధ్యగా నిలబడి ఓసారి చుట్టూ పరీక్షించాడు కపాడియా. ఓ టేబుల్, దానిమీద మావో భగవద్గీత, టేబు ల్‌కి ఎదురుగా ఓ కుర్చీ, ఒకవారగా చెక్కలతో చేసిన పడక, దానిమీద పరుపుకి బదులుగా సైన్యంలో ఉపయో గించే గ్రౌండ్‌షీట్ పరచబడి ఉంది. తలగడస్థానంలో మడత పెట్టబడ్డ వులెన్‌రగ్గు ఉంది. మరోమూల చిన్నస్టవ్, దాని ప్రక్కగా టీ'కెటిల్. రాటకు వ్రేలాడుతోంది ఓ హరికెన్ లాంతరు.

మసిబారిన స్టౌలో అగ్గిపుల్ల వేసి టీ'కెటిల్ దానిమీద

పెట్టాడు కపాడియా. కొంతసేపటికి వెచ్చబడింది. అది బ్లాక్ టీ. పాలు కలుపనిది.

టీ సిప్‌చేస్తూ టేబుల్‌ముందు కుర్చీలో కూర్చొన్నాడు కపాడియా. టేబుల్‌సొరుగు అతన్ని ఆకర్షించింది. లాగాడు. ఏవో కాగితాలు కనబడ్డాయి. చకచకా వాటిని పరిశీలించాడు.

అరగంట గడిచింది. బయట ఏదో గొడవ వినబడ్డంతో సొరుగుమూసి అటువైపు చూసాడు కపాడియా.

"నీ కళ్ళు నెత్తికెక్కాయి. లేకపోతే నన్ను లోపలికి వెళ్ళకుండా ఆటకాయించడానికి నీకెన్ని గుండెలు? ఉండు మా డార్లింగ్‌తో చెప్పి నీ చర్మం ఒలిపిస్తాను."

విస్తుపోయాడు కపాడియా. ఆమె చైనీస్ స్త్రీ. బహుశ చావో ఉంపుడుగత్తె అయివుండాలి. మైగాడ్! రణరంగంలో ఉంపుడుగత్తెను తెచ్చుకోగలిగాడా చావో? బహుశా తన క్రింద సైనికులను కాకాపట్టి, అధికారుల కనుగప్పి మగాడి వేషంలో తీసుకువచ్చి ఉంటాలి!

"క్షమించాలి మేడమ్. ఆర్డర్ ఈజ్ ఆర్డర్. అయ్యగారు మిమ్మల్ని లోపలికిపంపితే నన్ను షూట్ చేస్తారు."

"సెంట్రీ! యూ ఫూల్! నా డార్లింగ్‌నే ఎదిరిస్తున్నావా? ఆమెను అర్జంటుగా లోపలకు పంపు." గర్జించాడు కపాడియా కుర్చీ, బర్రున వెనక్కి జరిపి పైకిలేస్తూ.

చైనీస్ యువతి విజయగర్వంతో పరుగు పరుగున లోపలికి వచ్చి కపాడియాని పెనవేసుకొంది.

"ఓహ్! చావో డియర్! మన కాంపస్‌కి రాగానే నా టెంట్‌లోకి దూసుకు వచ్చేవాడివి ప్రతిరోజు!" అతని ఛాతీ మీద పిడికిళ్ళతో గుద్దుదూ ఆరోపించింది చైనీస్ యువతి.

ఉలిక్కిపడ్డాడు కపాడియా. తనకేం తెలుసు ఆ ప్రబుదు

దికి ఓ కీప్ ఉన్నట్లు?...అయినా తాను తేలిపోకూడదు. తనకుతానే ధైర్యం చెప్పుకొన్నాడు భరత్.

ఆమె అరచేతిని ముద్దుపెట్టుకొని అన్నాడు.

"క్షమించు డార్లింగ్! బుర్ర పాడైపోయింది నేను తీసుకెళ్ళిన పటాలమంతా జంగ్ నౌరానంగ్ వంతెన దగ్గిర చచ్చారు."

"డోంట్ వర్రీ డియర్! నీ అలసట తీర్చడాన్కి నేనున్నానుగా!" అంటూ కాట్మీదికి లాగింది కపాడియాని. అతని ప్రక్కనే పడుకొంది అతన్ని లతలా పెనవేసుకొని.

'ఇదెక్కడి ఖర్మరా బాబూ!' అనుకున్నాడు కపాడియా. తన శరీరంమీద తేళ్ళు పాకుతున్నట్లుంది అతనికి

అతని కణతలు తన బొటనవ్రేళ్ళతో సున్నితంగా రుద్దింది చైనీస్ యువతి. 'ఎలావుంది డియర్?' గొణిగింది

'పిచ్చి ప్రశ్న డార్లింగ్, నీ ఒళ్ళు తగిలితే షాంపైన్ కంటే ఎక్కువ నిషా ఇస్తుంది' అన్నాడు కళ్ళు తేలవేసి కపాడియా. గర్వంగా చూసింది చైనీస్ యువతి. "అయితే ఇంకా ఆలస్యం ఎందుకు డియర్! కమాన్" అతని కుడిచెవి సున్నితంగా కొరుకుతూ మత్తుగా గొణిగింది.

"చచ్చాన్రా బాబూ!" అనుకున్నాడు కపాడియా అతని గుండెలు దడదడలాడాయి. మెదడులో ఆలోచనలు, తూనీల్లాగా రొదపెట్టసాగాయి;

'ఎలా? ఆమెతో రతి ప్రారంభిస్తే తన గొయ్యి తాను తవ్వుకున్నట్లవుతుంది. రోజూ అలవాటైన చావోకి, తనకీ సృష్టికార్యంలో డిఫరెన్స్ కనిపెట్టడం ఓ స్త్రీకి పెద్ద ప్రాబ్లమ్ కాదు."

"ఎలా? తను ఏదో చెయ్యాలి. లేకపోతే అనుమానం

వస్తుందామెకు."

కపాడియా ఆమె మెడమీద చిన్నగా ముద్దుపెట్టాడు. ఆమె స్కర్ట్ పక్కకి తొలగించి వక్షోజాలమధ్య ముఖంతో రుద్దుతూ, ఓచేతిని పొత్తికడుపుమీద వేసి, నిమిరాడు.

షాక్ కొట్టినట్లయింది చైనీస్ యువతికి.

"ఎవరు నువ్వు?" కంగారుగా లేచింది ఆమె.

గుండె ఆగినట్లనిపించింది కపాడియాకి అయిపోయింది. తన పని అవుట్. ఏదో క్లూ దొరికిపోయిందామెకు.

చటుక్కున ఆమె మెడచుట్టూ తన చేతిని బిగించాడు కపాడియా. "చావో చచ్చాడు నేను ఏరియా కమాండర్ కపాడియాని.

గట్టిగా అరుస్తే నీ కంఠాన్ని రెండు వ్రేళ్ళతో నొక్కి చంపగలను."

'ఎలా కనిపెట్టగలిగావ్ నేను చావోని కాదని?'

నవ్వింది చైనీస్ యువతి. "చావో ఎప్పుడూ ఇంతగా నన్ను కవ్వెక్కించలేదు. 'దడిలోనా ఒడిలోనా' అన్నంత కంగారుగా ప్రవర్తించేవాడు. పైగా చావోకి ఇవి లేవు" అంది చైనీస్ యువతి, కపాడియా ఛాతిపై వెంట్రుకలు ప్రేమగా నిమురుతూ.

ఆమె మాటలు పచ్చిగా తోచాయి కపాడియాకి.

'మిస్టర్ కపాడియా! నీ లాలనలో ఎంతో మాధుర్యముంది. ప్లీజ్. ఒక్కసారి...' అంటూ అతని మెడచుట్టూ చేతులు వేసి మీదకి లాక్కుంది.

"ఇంతదాకా వచ్చినందుకే బాధపడుతున్నాను. నిజంగా నీమీద నాకు మనసులేదు" ఆమె చేతులు సున్నితంగా విడిపించుకుంటూ అన్నాడు.

విచ్చిగా తలఊపింది చైనీస్ యువతి మారాంచేస్తున్న ట్లుగా. 'కపాడియా! ప్లీజ్! ఒక్కసారి! తర్వాత నన్ను నీ చేతులతో చంపెయ్!' జాలిగా చూస్తూ అడిగింది.

నిర్విణ్ణుడయ్యాడు కపాడియా. స్త్రీతత్వం ప్రపంచమంతా ఒకటేనా! అనిపించింది అతనికి

కపాడియా తల కొంచెం వంచాడు. తన పెదిమలని, ఆమె పెదిమలపై తేలికగా రాశాడు. అందులో ఆవేశం, వాంఛ లేవు; జాలి, అనురాగం ఉన్నాయి.

'డియర్!' మామూలుగా పిల్చాడు కపాడియా. 'చావో ఆత్మకి అశాంతి కల్గించే పని మనం చెయ్యకూడదు. నీవు 24 గంటలు నిద్రపోతావ్. భారత సైనికులు నిన్ను గౌర వంగా చూస్తారు. యుద్ధం త్వరలో పూర్తవుతుంది. నువ్వ నీదేశం వెడతావ్. వీలైతే నన్ను క్షమించు' అంటూ ఆమె మెడవద్ద ఏదో నరం నొక్కాడు కపాడియా.

స్పృహతప్పి పడిపోయింది చైనీస్ యువతి.

తల విదిలించి గుడారంబయటికి నడిచాడు కపాడియా పెద్దపెద్ద అంగలువేసుకుంటూ.

13

రేడియం డయల్ వాచీ చూసుకున్నాడు కపాడియా. పది గంటల రెండు నిముషాలైంది.

"సెంట్రీ! C. O. ఎక్కడ?" అర్చాడు కపాడియా.

'పిలుస్తా సార్!'

రెండు నిముషాల్లో బెటాలియన్ కమాండింగ్ ఆఫీసర్ని వెంటబెట్టుకొని వచ్చాడు.

'గుడ్ ఈవెనింగ్ సర్!' అన్నాడు సి.ఓ సెల్యూట్‌చేసి.

'దొంగపడిన అర్నెల్లకి కుక్క మొరిగినట్లు ఇప్పుడా విష్

చెయ్యేదం?'

'క్షమించాలి సర్! ఇంతకుముందే పలకరిద్దామనుకున్నాను. మీరు మేడమ్‌గారితో మాట్లాడు...

'ఇట్సాల్ రైట్! ఇట్సాల్ రైట్! మన సైనికులు పిరికి పందల్లా వ్యవహరించి ప్రాణాలు తీసుకున్నారు. తెల్లవారు ఝామునకల్లా మీ బెటాలియన్ సిద్ధంచెయ్యండి. ఎలాగైనా ఆ వంతెనను మనం వశపర్చుకోవాలి.''

"యువర్ ఆర్డర్‌సర్" వినయంగా అన్నాడు సి ఓ.

''నేను ఓసారి యుద్ధఖైదీలను చూడాలి"

"మీరు ఎన్నిసార్లు బెదిరించినా వాళ్ళు తమ రహస్యాలు చెప్పడంలేదు ఏంలాభం సార్?"

"షటప్, దట్ ఈజ్ నన్ ఆఫ్ యువర్ బిజినెస్" కళ్ళల్లోంచి చింతనిప్పులు కక్కాడు కపాడియా.

"రైట్‌సార్. నా వెంటరండి."

X X X

అది చెక్కలతో నిర్మింపబడ్డ గృహం. తాళంతీసాడు సి.ఓ

"నీవు వెళ్ళొచ్చు. వెపన్స్ క్లీన్‌చేయించి థర్డ్ బెటాలియన్‌ని మార్చింగ్‌కి రెడీ చెయ్యడం మర్చిపోకు."

తలఊపి శాల్యూట్ చేసి వెళ్ళిపోయాడు సి ఓ.

తలుపుతీసి లోపలికి నడిచాడు భరత్ కపాడియా,

ఓసారి చుట్టూ పరికించాడు. కొయ్యస్తంబాలకు లాంతర్లు వేలాడుతున్నాయ్.

వివిధ వర్గాలకు చెందిన సుమారు పాతికమంది భారత జవానులు తలలు వంచి కూర్చున్నారు.

వారికాళ్ళు కొయ్యరాటలకు గొలుసులతో కట్టి వేయబడి

ఉన్నాయ్ నేలమీద అక్కడక్కడా రక్తపు మరకలు.

"మిస్టర్ చావో ! నిన్ను చూస్తే జాలేస్తోంది. నువ్వెన్ని చిత్రహింసలు పెట్టినా మా నోటినుండి "జై భారత్!" అనే నినాదంతప్ప మరోటి వెలువడదు. డోన్ట్ వేస్ట్ యువర్ టైం 'అన్డ్ ఎనర్జీ' తలపైకెత్తి అన్నాడు ఓ జవాను.

అలాంటి పరిస్థితిలో చావో ఉంటే ఈపాటికి బూటు కాలితో ఆ సైనికుడి ముఖం పచ్చడిచేసి ఉండేవాడు.

అతనివైపు నడిచాడు కపాడియా. "జై భారత్! అంతిమ విజయం భారతీయులదే" అన్నాడు నెమ్మదిగా.

అందరు విచిత్రంగా చూసారు అతనికేసి.

"ఫ్రెండ్స్! నేను చైనీస్ మేజర్ చోవోని కాదు. అతని వేషంలో ఉన్న ఏరియా కమాండర్ కపాడియాని." తన ఐడెంటి ఫికేషన్ గాల్లోకి ఎత్తి చూపించాడు కపాడియా.

అందరూ సర్దుకొని కూర్చొని టకాటకా శాల్యూట్ చేసారు.

"వెల్ మైడియర్ ఫ్రండ్స్! మీరు తెల్లవారే లోపున స్వేచ్ఛ పొందుతారు. మిమ్మల్ని విడిపించి నేను ముఖ్యమైన పనిమీద టాంగ్‌పాంగ్లా వైపు జీపులో వెడతాను శత్రువులు ఉందయం తాగే టీలో మత్తుమందు కలుపబడుతుంది. మీలో కొందరు జంగ్ నౌరానంగ్ వంతెన రక్షణ భారం తీసు కోవాలి. మిగతా ఇక్కడి సైనికులపని... అంటూ ఏదో చెప్ప సాగాడు కపాడియా.

14

కొండల్లో, కోనల్లో పరిగెడుతోంది కపాడియా ఎక్కిన జీప్.

అప్పటికి ఓ గంట ప్రయణించాడు కపాడియా. అతడి ఉక్కు హస్తాల్లో చిక్కుకున్న స్టీరింగ్ వీల్ అటూ ఇటూ

అ స్తవ్యస్తంగా తిరుగుతోంది. బ్రేకులు కీచుగా అరుస్తున్నాయ్ ఒక్కోసారి.

భారత సైనికులకి విమోచన కల్గించి కపాడియా టాంగ్ పాంగ్లా వైపు ప్రయాణం చేస్తున్నాడు. విమోచన పొందిన సైనికులు అక్కడి సైనికపటాలాన్ని రూపుమాపి వుంటారు యీపాటికి. ఒళ్లో ఉన్న మాప్ చూచుకొంటున్నాడు కపాడియా అప్పుడప్పుడు మాప్ చూసుకుంటూ జీప్ నడపడం దుర్భరంగా ఉంది అయినా తప్పదు.

జీప్ ముందు చక్రాలు ఓ ఎత్తయిన గుట ఎక్కాయి. గుట్టమీద ఉన్న రాళ్ళు జరజరా జారాయి.

అదిరి పడ్డాడు కపాడియా. టైర్ స్లిప్ అయింది. జీప్‌ని కుడిప్రక్కకు కోద్దామను కొన్నాడు. కాని అప్పటికే ఆలస్యం అయింది. జీప్ ఎడం ప్రక్కకు వాలి దడదడా దొర్లింది పల్లంలోకి.

చివరి సారిగా తనకున్న ఒకేఒక ఆస్తి - కన్నతల్లినీ, తర్వాత భగవంతుణ్ణీ ధ్యానించాడు కపాడియా.

పెట్రోల్ టాంకులో ప్రిక్షన్ పుట్టి 'భగ్'మని మండింది ఆది నా డ్యూటీ అన్నట్లుగా.

తిరిగి కళ్ళుతెరిచి చూసేసరికి తాను తలక్రిందులుగా ఓ చెట్టుకొమ్మకి వ్రేలాడగట్టబడినట్లు తెల్సుకొన్నాడుకపాడియా.

మోచేతివద్ద గాయాలు, గాలికి ఆరి పెచ్చుకడుతున్నాయ్.

ఒళ్ళంతా రోకలితో దంపుతున్నట్లు ఒకటే నొప్పి. అదే ఇంకో పరిస్థితిలో అయితే తాను అలా తలక్రిందులుగా ఎంత సేపైనా ఉండగలడు. తనకు శీర్షాసనం బాగా అలవాటు.

అయితే రొంపచెయ్యడంవల్ల తలక్రిందులుగా వ్రేలాడుతూ ఊపిరితీసుకోడం అసాధ్యంగా ఉంది. నోటితో పీలుస్తు

న్నాడు గాలి. బుర్ర బరువెక్కింది. శరీరాన్నే తాళ్ళకు ప్రేళ్ళాడదీయడం వల్ల కాళ్ళు ఒరుసుకుపోతున్నాయి.

ఎవరు తనను ఆక్సిడెంట్ నుంచి రక్షించింది ? రక్షించిన వాళ్ళు తనను చెట్టుకు ఎందుకు కట్టేస్తారు ?

మెల్లగా తలతిప్పి పరిసరాలు గమనించాడు కపాడియా. తనకు అటు, ఇటు హారిజాంటల్‌గా ఉన్నాయి చెట్లు. వాటి కొమ్మలకి తనలాగే ప్రేలాడుతూ కనబడ్డారు కొంతమంది చైనీస్ సైనికులు. అయితే వారి గుండెల్లో బాణాలు దిగబడి ఉన్నాయ్. ఎదురుగా చూసాడు కపాడియా.

ఓ అందమైన కొండజాతి యువతి విల్లంబులను చేత ధరించి తనకు గురిపెట్టి నవ్వుతోంది.

పచ్చాటి శరీరఛ్ఛాయ, గుండ్రటిముఖం, వాడియైన చిన్న కళ్ళు, కొంచెం ఫ్లాట్‌గా ఉన్న ముక్కు, లక్కపిడతలాంటి నోరు, నవ్వినప్పుడు పైకి ఉబికే బుగ్గలు, ముత్యాల్లాంటి పలువరుస. చిన్న గడ్డం. జుట్టు వెనక్కి పీకబోసుకొని, తలకి అడ్డంగా ఎఱ్ఱటి రిబ్బన్ కట్టుకొంది. రంగు రంగుల గుడ్డముక్కలు అతికించి కుట్టినట్లున్న దుస్తులు. చిన్నగా ముడతలు పడిఉన్న సున్నితమైన కంఠానికి ఆకాశంరంగు పూసలదండ.

కాసేపు తనబాధను మర్చిపోయి ఆమెవైపు కళ్ళార్పకుండా చూసాడు కపాడియా.

వీనస్, హెలెన్ ఆఫ్ ట్రాయ్‌లను, ఆ కొండజాతి యువతి సహజ సౌందర్యం ముందు నిలబెట్టి, జల్లకొట్టాలని పించింది కపాడియాకి. తన పిచ్చి ఆలోచనలకు నవ్వుకున్నాడు కపాడియా.

ఆమె తన దగ్గరగా వచ్చింది. పూలరధం నడుస్తున్నట్లు

అనిపించింది.

ఆమె వెనుక ఉన్న కొండజాతి యువకులు రౌద్రంగా తనవైపే చూస్తున్నారు.

"చమేలీ! ఆలస్యమెందుకు? చంపెయ్!" అర్చాడు ఓ కొండజాతి యువకుడు వంకరటింకర హిందీలో.

అతని మాటలను బట్టి ఆమెపేరు చమేలీ అనుకున్నాడు కపాడియా. అతనికి సమాధానంచెప్పలేదు చమేలి. ''చైనీస్ ఆఫీసర్ గారికి మెలకువ వచ్చిందనుకుంటాను ఇప్పటికి 99 మంది చైనా పిశాచాలు నాబాణాలకు గురిఅయ్యారు. నువ్వు వందోవాడివి.'' అంది గర్వంగా

కపాడియాని ఎవరో ఛెళ్ళున చరిచినట్లయింది. అప్పటి గాని గుర్తుకురాలేదు తాను ఇంకా చైనీస్ మేజర్ వేషంలో ఉన్నానని.

చిన్నగా నవ్వాడు కపాడియా "చమేలీ నీ చేతులంలో చచ్చిపోవడానికి చాల అదృష్టం ఉండాలి. కాని నేను చైనీస్ అధికారిని కాదు, అంటూ తనగురించి చెప్పాడు కపాడియా.

''తప్పించుకోడానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నావ్?" అంది చమేలి అనుమానంగా

"చమేలీ! కాసిని, వేడినీళ్ళు తెప్పించు. నా మారు వేషం తీసి అసలు స్వరూపం చూపిస్తాను ఇంతమంది కొండజాతి యువకుల్ని తప్పించుకొని నిరాయుధుడిగా పారిపోగల నను కోవడం ఎంత అవివేకమో నాకు తెలుసు!"

"అప్పటికీ నువ్వు నమ్మకపోతే, భారతీయ పౌరురాలిగా నీకు కొన్ని బాధ్యతలు అప్పగించి నీపాదాలముందు హాయిగా ప్రాణాలు విడుస్తాను. సరేనా!" అన్నాడు భారంగానవ్వుతూ భారత్.

అతని ధైర్యానికి చకితురాలైంది చమేలి.

చావుల చదరంగంలో నిలబడి, తన అనుభవంలోని చైనీయులెవరూ అంత ధైర్యంగా మాట్లాడలేదు.

"సబాటా!" అంటూ అంతకుముందు కపాడియాని చంపెయ్యమని అరిచిన యువకుణ్ణి పిల్చి, ఏదో చెప్పింది.

సబాటా మొఖం బిగించి ఏవో ఎదురు ప్రశ్నలు వేసాడు. అతనికేసి కోపంగా చూసింది చమేలి. అతడు అయిష్టంగా చెట్టెక్కి మొలకున్న కత్తితో కట్లుతెంపాడు. కపాడియా క్రింద పడిపోకుండా పట్టుకొంది చమేలి.

అయిదు నిమిషాల్లో అక్కడికి ఓ మట్టిపాత్రలో వేడినీళ్ళు వచ్చాయి.

కమాండర్ కపాడియా వాటితో ముఖం కడుక్కున్నాడు మేకప్ చెరిగింది. నుదుటిమీద మరికొన్ని నీళ్ళతో తడిపాడు. విగ్ చివర్లకున్న గమ్ కరిగిపోయింది. తలమీద అమర్చిన చంపవిన్నులు లాగేసాడు.

కొండజాతిస్త్రీలు, యువకులు అదేదో ఇంద్రజాలంలా చూస్తున్నారు అతనివైపు. అరటిపండు వొల్చినట్లు తీసాడు విగ్గుని, కపాడియా. రొయ్యమీసాలు పీకేసి నవ్వుతూ చమేలివైపు చూసాడు. అది నవ్వుకాదు సమ్మోహనాస్త్రం.

చమేలి రెప్పవేయడం ఎప్పుడో మర్చిపోయింది.

గంభీరమైన ముఖం, ఒత్తుగా పెరిగిన నల్లని వంకీలజుట్టు, విశాలమైన నుదురు, గుబురైన కనుబొమ్మలు, అటుఅమాయకత్వం, ఇటు తీక్షణత్వం చూపించగలిగిన కళ్ళు, దృఢమైన ముక్కు, కోరమీసం, బిగించినట్లుండే పెదిమలు, నిండైన బుగ్గలు, పొడుగాటి సైడ్‌బర్న్స్, కొంచెం క్రిందుగా వెడితే విశాలమైన ఛాతీ, పాంటుతన్నుకువచ్చే బలమైన తొడలు"

సిగ్గుపడిపోయింది చమేలి.

ప్రక్కగా ఉన్న సబాటా మొలలోని కత్తిని చటుక్కున లాక్కున్నాడు కపాడియా.

"ఏం చమేలీ! నమ్మలేక పోతున్నావా? భారత సైనికాధికారి నిజాయితీని పరీక్షిస్తావా? అయితే నేను ప్రాణాలు అర్పించ డానికి సిద్ధం" అన్నాడు కత్తిపిడి ఆమెచేతికిస్తూ.

కత్తిని లాక్కుని దూరంగా విసిరేసింది చమేలి

ఆమె కళ్లలో నీళ్ళు గిర్రున తిరిగాయి. "చాల అపచారం చేసాను. నన్ను క్షమించండి కమాండర్‌సాబ్!" అంటూ గబాలున అతని పాదాలమీదకు వాలిపోయింది కొండజాతి కన్య చమేలి.

15

ఓనులతమంచంమీద బోర్లాపడుకొని ఉన్నాడుకపాడియా. అది వెదురు కర్రలతో కట్టబడి రంగులు వేయబడ్డ పొదరిల్లు. చల్లగా ఉంది వాతావరణం. కపాడియా ఒంటిమీద టర్కిష్ డ్రాయర్ తప్ప మరేమీలేవు. ఆజాను బాహు కావడంవల్ల అతని కాళ్ళు మంచందాటి బయటకి వచ్చాయి.

ఓ కొయ్యస్టూలుమీద కూర్చొని చమేలి అతని వీపుకి వేడినీళ్లకాపడం పెడుతోంది. గాయాలకు పసరుపూయబడి ఉంది

"తొలిచూపు ప్రేమ'మీద నమ్మకముండేది కాదునాకు. కాని నిన్ను చూసిన తర్వాతనా అభిప్రాయం తప్పనిపిస్తుంది" అన్నాడు కపాడియా ఎటో చూస్తూ.

మాట్లాడలేదు చమేలి.

"చమేలీ ఓనిజం చెప్పనా? " తలగడమీద గడ్డంఆన్చి అన్నాడు కపాడియా.

'ఊఁ!' అంది చమేలి తనపని తానుచేసుకొంటూ.

"నీ కోమలహస్తాలతో నువ్విలా పరిచర్యలు చేస్తుంటే నేను ఇలాగే ప్రాణాలు వదిలేస్తే ఎంత హాయిగా ఉంటుందా అని ఆలోచిస్తున్నాను"

"మిలట్రీవాళ్ళకి కవిత్వం వచ్చని ఇప్పటిదాకా తెలియదు" అంది చమేలి

"తెలివిగా తప్పుకొంటున్నావ్! అన్నట్లు చెప్పడం మరిచాను చమేలీ!

నీపేరు ఎంతబావుందో తెల్సా!"

"ఊహుఁ: అదికూడా తెలవీయండి."

నార్త్ ఇండియాలో కలాఖండ్ అనే స్వీట్ ని తెగతింటారు. అంతకన్నా తీయగా ఉంది తెల్సా నీ పేరు"

'పేర్లకి ఎక్కడైనా రుచి ఉఁటుందా ?'

'ఏమో ! నాకు తెలియదు. అలా అనిపిస్తోంది నిన్ను పిలిచినప్పుడు.'

'అలాగా' అంటూ చమేలి వేడినీళ్ళ గుడ్డని ఓ గాయం మేద ఎక్కువసేపు ఉంచింది.'

'అమ్మోయ్!' అంటూ అంతెత్తు లేచాడు కపాడియా.

పకపకా నవ్వింది చమేలీ. 'ఇప్పుడెలా అనిపిస్తోంది కమాండర్ సాబ్?' కొంటెగా చూస్తూ అడిగింది.

కపాడియా కోపంగా, తలగడలో ముఖం దాచుకొన్నాడు.

రెండు నిమిషాల తర్వాత ఓ లేత హస్తం తన జుట్టు నిమురుతూండడం చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు కపాడియా. తల వెనక్కి తిప్పలేదు. ఆ చెయ్యి ఎవరిదో తనకు తెల్సు.

"నన్ను క్షమించు చమేలీ: నీ మనసు తెలుసుకోకుండా తాగినవాడిమల్లే ఏదేదో మాట్లాడాను. నా ప్రవర్తన నాకే

ఆశ్చర్యంగా ఉంది' అన్నాడు మోచేతిమధ్య ముఖం దాచుకొని.

అతనిమీదకు వంగింది చమేలీ. 'భరత్‌బాబూ! ఎందుకు ఈ కొండజాతిదానిమీద మీకింత ప్రేమ?'

చటుక్కున తలతిప్పాడు కపాడియా. 'అంటే...అంటే ...నేనంటే నీ కిష్టమేనా చమేలీ!' ఆవేశంగా ఆమెను హృదయానికి హత్తుకున్నాడు కపాడియా.

ఆమె వేడి నిట్టూర్పులు అతని ఛాతీని కాల్చేస్తున్నాయ్.

'హృదయం ఇచ్చే దేవుడి పాదపూజచెయ్యడానికి ఏ పుష్పం ఒప్పుకోదు భారత్‌బాబూ!' మత్తుగా చూస్తూ అంది చమేలి.

ఆమెబుగ్గలు నిమురుతూ కళ్ళల్లోకి చూసాడు కపాడియా. అతనికి ప్రపంచాన్ని జయించినంత గర్వంగా ఉంది.

చమేలీ! నువ్వు నిజంగా నాదానివేనా?...కోరనిదే దేవుళ్ళు వరాలిస్తారని ఇప్పటిదాకా నాకు తెలియదు' అన్నాడు కొంటెగా నవ్వుతూ, ఆమె పెదవులపై ముద్దుపెట్టుకొని.

16

'దాదా అని 60 ఏళ్ళ వృద్ధుడుండేవాడు. 1962 అక్టోబరులో జరిగిన చైనా భారత యుద్ధంలో గాయపడిన దాదాని కొండజాతి నాయకుడైన మా తండ్రి బోటో రక్షించాడు. అప్పట్నుంచీ మామధ్యే ఉండిపోయాడు దాదా. నన్ను కన్నకూతురులా చూసుకునేవాడు. ఎన్నో విషయాలు నేర్పాడు. ఎక్కువగా హిందీ, కొంచెం ఇంగ్లీష్ అతనివద్దే నేర్చుకున్నాను.

"నాలుగు రోజులక్రితం ఓసారి, కట్టెపుల్లలు తేవడానికి అడవిలోకి వెళ్ళిన దాదా ఎంత సేపటికి రాలేదు. అంతా

చదికాం. చివరికి రక్తసిక్తమయిన శరీరంతో, అంతిమ యాత్రకు సిద్ధంగాఉన్న దాదా కనపడ్డాడు. అందమైన కొండజాతి స్త్రీల ఆచూకీ తెలుపమని అతన్ని హింసించారట చైనీస్ సైనికులు. దాదా ఇక లేడు. నాలో దహిస్తున్న ప్రతీకార వాంఛకు, నేను దాసోహమవడానికి కారణం ఇదే' అంది గంభీరంగా చమేలి

'సారీ! చమేలీ! ఆ విషయాలు జ్ఞాపకంచేసి నిన్ను కలవర పెట్టాను.'

ఏదో లోకంలోంచి ఊడిపడట్టు ఉలిక్కిపడింది చమేలీ!

"ఆ! అన్నట్టు మీగురించి చెప్పరేం! ఎన్నో విశేషాలు అడగాలనుకున్నాను!" ముఖంనిండా నవ్వుపులుముకుంటూ అడిగింది.

పాల్‌మాల్ సిగరెట్ వెలిగించాడు కపాడియా. పొగ చిలిపిగా చమేలీ ముఖంమీదకు వదుల్తూ అన్నాడు. 'ఏం చెప్పమంటావ్! మన సైనికులకీ, తద్వారా దేశానికీ ఉపయోగపడే కొన్ని యుద్ధవ్యూహాలు రచించాను. అవి ప్రభుత్వానికి అందించే ఉద్దేశ్యంతో విసుగుచెందని విక్రమార్కుడిలా తిరుగుతున్నాను.'

'ఇంకా మీ పర్సనల్ విషయాలు...' గడ్డంకింద చెయ్యి పెట్టుకొని అడిగింది చమేలి.

ఆమె కళ్ళల్లోకి వింతగా చూశాడు కపాడియా. 'అమ్మో! అమ్మాయిగారికి అపుడే, అటువైపు తిరిగిందన్న మాట మనసు!'

కొంటెగా ఆమె ముక్కు గిల్లాడు కపాడియా. భుజాలెగరేసి 'నాగురించి చెప్పడానికి పెద్ద విశేషాలు లేవు. ఆకాశమంత ప్రతిష్ట, కొండంత డబ్బు ఉన్న చిన్నసైజు కుటుం

బంలో పుట్టాను మా ఫాదర్ శరత్ కపాడియా. ఇండియన్ నేవీకి చెందిన విక్రాంత్ వార్‌షిప్‌లో లెఫ్టినెంట్ కమాండరుగా పనిచేసేవారు. అయితే భారత పాక్ యుద్ధంలో, పాక్ సబ్‌మెరీన్ ఘాజీని డిస్ట్రాయ్‌చేసే ప్రయత్నంలో ప్రాణాల నర్పించారు. దాద్వారా నేడివిగురించిన ఎన్నో విశేషాలు తెల్సుకొన్నాను. ఆయన చివరి కోరిక నేను పదాతిదళాన్ని (Army) రుచి చూడాలనీ. అంతు చూడాలనీ.

కృషిచేసి క్విక్‌ప్రొమోషన్స్ కొట్టాను. నా దృష్టిలో నాకున్న ఆస్తిపాస్తి చల్లని మనసు గల నా మాతృమూర్తి సులోచనాదేవి. బొంబాయిలో ఉంటోంది. నాకోసం కళ్ళల్లో వేయివత్తులు వేసుకొని ఎదురుచూస్తూ, అని మౌనంగా వింటున్న చమేలి ఒళ్ళో తలదూర్చాడు కపాడియా.

'చైనావాళ్ళు ఎందుకు దురాక్రమణ చేసినట్లు ?'

చమేలీ అమాయికంగా అడిగిన ప్రశ్నకు నవ్వొచ్చింది కపాడియాకి.

"చైనాదేశంలో దేశవైశాల్యానికి మించిన జనాభా పెరిగిపోయింది. దానికితోడు 'గ్రేట్ లీప్' అనే ముందంజ ఉద్యమం విఫలమై ఆహారసమస్య ఏర్పడి తీవ్రరూపం దాల్చింది. వారికి మన దేశం వచ్చగా కనపడింది. చీడ పురుగుల్లా వ్రాలారు.

చైనా ప్రభుత్వం తమకు మించిన భారం మోస్తూ 'రెడ్ ఆర్మీ'ని పోషించడం ప్రారంభించింది. ప్రపంచంలో ఇంత పెద్ద సైన్యం, అంటే 700 మిలియనులు ఎవరికీలేదు. 'కళ్ళప్పగించి వింటున్న చమేలిని చూస్తుంటే ముద్దొస్తోంది కపాడియాకు.

'మా సింగ్‌ఫో జాతివాళ్ళలో చాలామందికి సైన్యంలో

చేరాలని ఉంది. కాని వాళ్ళకు వివరాలు తెలియవ్!' తన కున్న సందేహాలను ఆర్డర్‌లో జ్ఞాపకం తెచ్చుకుంటూంది చమేలీ.

'చమేలీ! మీ నీఫా ప్రాంతం కేంద్రప్రభుత్వ పరిపాలనలో ఉంది. ఇక్కడ వైద్యవిద్యా సదుపాయాలు కలుగజేయడానికి ఈ మధ్యనే ప్రయత్నాలు ప్రారంభించింది ప్రభుత్వం.'

'మీ జాతివాళ్లు జవాన్లుగా ఖచ్చితంగా సూటవుతారు. 18 సంవత్సరాలు దాటి వయస్సు, 5 అడుగుల 6 అంగుళాల ఎత్తు, 34 అంగుళాల ఛాతీ, 112 పౌండ్ల బరువు, ఆరో క్లాసు చదువు' ఇవీ సిపాయికి కావల్సిన అర్హతలు."

"భారత్‌బాబూ! చెప్పడం మరిచాను. మేము బంధించిన చైనీస్ సైనికుల్లో చాలామంది ముసలివాళ్ళు కనబడ్డారు. చూస్తూ చూస్తూ వాళ్ళని చంపబుద్ధికాలేదు ఆ వయోవృద్ధులను బంధించి, తిండిపెడుతున్నాం- చివరికి భారత సైనికులకు అప్పచెప్పాలని'.

కరువుతీరా నవ్వాడు కపాడియా.

"ఎందుకూ నవ్వడం?" కనుబొమ్మలు ముడిచి, కోపం ప్రదర్శిస్తూ అడిగింది చమేలీ.

"మరి? వాళ్ళ నాయకుల్లో, మచ్చుకైనా కానరాని జాలి గుండెను నీలో చూసుకొని ఏద్వమంటావా?"

ఆమె ఒళ్లో పడుకున్న కపాడియా తలపైకెత్తి చిలిపిగా చమేలీ గడ్డం కొరికాడు.

"అలుక మాను డియర్! అసలు విషయం చెబుతాను విను. 1949 నుండీ చైనా కమ్యూనిస్ట్‌పార్టీ అధీనంలో నడుస్తోంది. వాళ్ళ పద్ధతులు బహు విచిత్రమైనవి. 'అమ్మ పెట్టా పెట్టదు, అడుక్కుతినా నివ్వాదు' అన్నట్లు కాంటన్,

షాంఘై, పీకింగ్‌లలో పట్టుబడిన బిచ్చగాళ్ళనబడే, అస్థిపంజరాలకి సైన్యపు దుస్తులు తగిలించి మొదటగా మన సరిహద్దుల్లోకి తరిమేస్తారు. తర్వాత ద్వితీయ శ్రేణిలో ఉద్యోగం నుండి విరమించిన ప్రభుత్వాకాధికారులు, ముసలివాళ్ళు ప్రత్యక్షమవుతారు. ఎందుకొచ్చిందిరా భగవంతుడా! అనుకుంటూ.

తృతీయ శ్రేణిలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ నుండి బహిష్కరించబడిన వారుంటారు. చతుర్థ శ్రేణిలో నిజమైన 'రెడ్ ఆర్మీ' వస్తుంది.

భారత సైనికులు తమవద్ద నిలవుంచిన మందుగుండు సామగ్రి ప్రథమ, ద్వితీయ, శ్రేణులపై ఉపయోగిస్తారనీ, చివరకు రెడ్ ఆర్మీ కబంధహస్తాల్లో చిక్కిపోవాలనీ వాళ్ళ ప్లాన్."

"చాల విషయాలు చెప్పారు. థాంక్స్!" అంది సంతృప్తిగా చమేలీ.

"సీ థాంక్స్ ఎవడికి కావాలి? ముద్దుల్లాంటి వేమీలేవా ?" గారాబంగా అడిగాడు కపాడియా.

"అబ్బ. ఆశ! అసమానం!" కొంటెగా నాలికతో వెక్కిరించి అక్కడినుంచి తుర్రుమంది చమేలి.

అప్పటిదాకా దొంగచాటుగా వారి మాటలు విన్న ఓ ఆకారం, అంతకుముందే అక్కడినుంచి నిష్క్రమించింది.

17

కటిక చీకటి. చలి దంచేస్తోంది. బాంబూ హౌస్‌లో గుడ్డిదీపం వెలుగుతోంది. దానికెదురుగా మంచంమీద మఠం వేసి కూర్చొన్న కపాడియా ఎదో ఆలోచిస్తున్నాడు తీవ్రంగా.

అతని కెదురుగాఉన్న కొయ్య స్టూలుమీద కొన్ని మాప్‌లు

పరుచబడి ఉన్నాయి. ఏవో ప్రశ్నలువేసి తనకుతానే సమాధానం చెప్పుకొంటున్నాడు కపాడియా.

కొంతసేపటికి మార్క్‌లు ముడిచి కిట్‌లో సర్దాడు. అంతలో "సప్పర్ రెడీసాబ్!" అంటూ గుమ్మంలో చమేలీ కంఠం వినబడింది.

కపాడియా చటుక్కున కాళ్ళుచాచి పడుకొని, ముసుగు తన్నాడు

ఆమె మంచం వద్దకువచ్చి చేతిలోని సామగ్రి స్టూల్‌మీద పెట్టింది పింగాణీ పాత్రలో ఏదో ద్రవపదార్థం ఘుమ ఘుమలాడుతోంది. దాని ప్రక్కగాఉన్న లోహపుగిన్నెలో కొన్ని ఆకుపచ్చని అరవిదుంపలు, ఎఱ్ఱటి పళ్లు ఉన్నాయి.

"భారత్ సాబ్! లేవండి! భోజనానికి వేళయింది." తట్టి లేపింది చమేలి.

ఉలుకు పల్కుకూ లేదు కపాడియా నుంచి. అతని మీదకు వాలింది చమేలీ! "మధ్యాహ్నం దొరగారిమాట వినలేదని కోపమా?" అడిగింది.

"నాతో మాట్లాడకు. నాకు అకలి లేదు. నువ్వెళ్ళిపో!" అన్నాడు ముసుగులోంచే, కపాడియా.

"ఆకలెందుకుండదు? ఆహారపదార్థాలు ఉన్నవి ఉన్నట్లుగా పట్టుకెళితే నాన్నా తాటవలుస్తాడు. అబ్బ! లేవండి!" అంటూ ముసుగు వెనక్కి లాగింది చమేలీ

"చమేలీ! నా మనసు బాగోలేదు. నన్నొదులు!" అన్నాడు కపాడియా మళ్ళీ ముసుగు కప్పుకుంటూ. "అయినా ఓరాతి హృదయాన్ని ప్రేమించడం నాదీ బుది తక్కువ" ముసుగులో గొణిగాడు కపాడియా.

తర్వాత రెండు నిముషాలకి వెక్కిళ్ళు వినబడ్డాయి

కపాడియాకి. అదిరిపడి బయటకి చూసాడు.

చమేలీ తల వంచుకొని సన్నగా రోదిస్తూ వెళ్ళిపోతుంది వట్టిచేతులతో. దడాలున పైకిలేచాడు కపాడియా. "చమేలీ! అడుగుముందుకు వేస్తే నా శవాన్ని కళ్ళజూస్తావ్! దాదాపు అర్చాడు భరత్.

చమేలీ ఆగిపోయింది. ముఖాన్ని అరచేతుల్లో దాచుకొని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోంది. కపాడియా గుండెను చేతుల్లోకి తీసుకొని ఎవరో నలిపేసినట్లయింది.

"చమేలీ! ఇటుచూడు" ఆప్యాయంగా పిల్చాడు. తల పైకెత్తింది చమేలీ. రెండు చేతులు చాపాడు కపాడియా. అంతే! రాకెట్‌లా పరిగెత్తుకుంటూవచ్చి కపాడియా గుండెల మీద ఇరుక్కుపోయింది చమేలి.

"క్షమించు చమేలీ! నిన్ను బాధపెట్టాను" అతని చేతులు ఆమె కురులను నిమురుతున్నాయ్ ప్రేమగా.

దుఃఖాన్ని కంట్రోల్ చేసుకొంటోంది చమేలీ. ఆమె గడ్డం పైకెత్తాడు భరత్.

ప్లీజ్. మాట్లాడు చమేలీ ! నువ్వేడుస్తే నాకు భయం వేస్తోంది తెల్సా!" అన్నాడు బెంగగా.

ఆమె కళ్ళు ఇంకా వర్షిస్తున్నాయ్! మెల్లగా పెదిమలు కదిపింది "ప్రియుడు తన ప్రేమను శంకిస్తే ఏ'స్త్రీ'కి ఇక బ్రతకాలని పించదు భరత్‌బాబూ!" అంది వెక్కిళ్ళతో.

ఆమె రెండు చెంపలమీద చేతులువేసి, కళ్ళమీద ముద్దు పెట్టుకొన్నాడు కపాడియా. "ఏదో సరదాగా అన్నాను. నీది ఎంతమాత్రం రాతి హృదయం కాదు చమేలీ! అమృత హృదయం!! ఇంకెప్పుడూ అలా అనను. నన్ను క్షమించవా చమేలీ?" అర్థింపుగా అన్నాడు కపాడియా.

చమేలీ సున్నితంగా అతని చేతుల్ని విడిపించుకుంది. ఓ చేత్తో కళ్ళు తుడుచుకుంది.

హాయిగా ఊపిరిపీల్చాడు కపాడియా. చటుక్కున స్టూల్‌మీద పళ్ళమధ్య ఉన్న కత్తి అందుకొన్నాడు. షర్ట్ పైకిలాగి ఎడమ ముంజేతిని ఓ అంగుళం పొడవున కోశాడు.

"భరత్‌బాబూ! ఏమిటది?" గాభరాగా అరిచింది చమేలీ.

"నా సంతృప్తి కోసం" అంటూ తన రక్తాన్ని బొటన వ్రేలితో అద్ది ఆమె నుదుటిమీద బొట్టుపెట్టాడు.

"చమేలీ! నా సొంత రక్తంమీద ప్రమాణం చేసి చెబుతున్నాను. నాది పరిశుద్ధమైన ప్రేమ. నువ్వు తోడులేని జీవితం నాకు వద్దు. నువ్వు నామీంచి కళ్ళుతిప్పితే బ్రతకలేను." కపాడియా మాటలు పూర్తి కాకమునుపే చమేలీ అతని మెడచుట్టూ చేతులువేసింది. "భరత్‌బాబూ! ఎలా చెప్పేది? నువ్వే నా ప్రాణం...అంటూ ఆవేశంగా అతని చెంపలనీ, అతని గెడ్డాన్నీ, అతనిమెడనీ, అతని కనుబొమ్మలనీ, అతని ముక్కునీ, అతనిజుట్టునీ, ముద్దులతో నింపింది. చటుక్కున వంగి అతని పాదాలని తన నుదుటితో తాకింది. ఎక్కడో గంటలు మ్రోగిన శబ్దమైంది. ఆమె గుండ్రటి భుజాలపై చేతులువేసి పైకి లేవనెత్తాడు కపాడియా.

"రా చమేలీ! ఇద్దరం భోంచేద్దాం!"

"నేను తిన్నాను!"

"అబద్ధం. ఇవాళ నీ చేతులతో పెట్టనిదే తినే ప్రశ్నే లేదు."

18

"చమేలి! రేపుఉదయాన్నే వెళ్ళిపోతున్నాను. జ్ఞాపకం ఉంటానా?" అన్నాడు కపాడియా ఆమె చేతిని తన చేతి

లోకి తీసుకొంటూ.

పిడుగులు పడినట్లయింది చమేలీకి. "జోక్ చేస్తున్నారా?" కోపంగా అడిగింది.

"ఛ: లేదు చమేలీ! నా బాధ్యతలు తీర్చుకొంటేనే గాని నాకు మనశ్శాంతి ఉండదు. పరిస్థితులు చక్కబడినవెంటనే నాట్ విమానంలా దూసుకువచ్చి, నీ ఒళ్ళో వాలిపోతాను. నామీద నమ్మకంలేదా?" అన్నాడు కపాడియా ఆమె అర చేతితో తన చెంపమీద రాసుకొంటూ.

"అదికాదు. ఈ గాయాలు మానకుండానే..."

"పిచ్చిపిల్లా! ఆ గాయాలవిషయం ఎప్పుడో మర్చిపో యాను. నీ చెయ్యి పడిందిగా."

"రేపు మంచిరోజుకాదు. నాన్న వెళ్ళనివ్వడు మిమ్మల్ని" గొల్లున నవ్వాడు కపాడియా. "ఖర్మ! ఇక్కడకూడా జోతిష్యాలు, ముహూర్తాలు ఉన్నాయా? సిపాయి ముహూర్తం పెట్టుకొని తుపాకీకాల్చడు. శత్రువు మన ముహూర్తందాక ఆగడు."

చటుక్కున అతని ఒళ్ళోదూరంచె చమేలీ. "భరత్ బాబూ! అదికాదు అసలుకారణం. నేను మీతో వస్తాను. ఇక్కడ నాకేం తోచదు." ఆమె ముఖంమీదకు వంగాడు భరత్. "చమేలి! మతిపోయిందా నీకు" ప్రేమగాఅన్నాడు జుట్టునిమురుతూ.

"ఊహుఁ! ఈసారికి నామాట వినండి. పైగా మీరు ఇప్పుడు దేశానికి ఓ విలువైన వ్యక్తి. ఈ అడవిలో మీ కేదైనా ప్రమాదం జరిగితే..." అంది లెంపలువేసుకుంటూ చమేలి.

చాలసేపు ఆలోచించాడు కడిపాయా. ఆమెను బలంగా

బంధిస్తూ "చమేలీ! నువ్వూ నాతో వస్తున్నావ్": అన్నాడు

"థాంక్యూ!" అంది నోరు సున్నాలా పెట్టి చమేలి.

X X X X

మర్నాడు ఉదయం కమాండర్ కపాడియాకి సింగ్‌ఫో, జాతి మర్యాదలన్నీ ఘనంగా చెయ్యబడ్డాయి. ఎత్తైన రాతి మీద కూర్చున్నాడు సింగ్‌ఫో జాతి నాయకుడు బోబో. అతని చేతిలో బల్లెం ఉంది. అరవై యేళ్ళ వృద్ధుడాతడు. అతని చుట్టూ రంగురంగుల దుస్తుల్లో ఉన్న కొంతజాతి స్త్రీలు తతంగం చూస్తున్నారు.

"మన విషయం చెప్పావు." భరత్ చెవిలో గొణిగింది చమేలి.

"ప్రతికించావ్. లైన్ క్లియర్ అన్న మాట?" ఆమె నడుంమీద సీక్రెట్‌గా గిల్లాడు.

కిసుక్కున నవ్వింది చమేలి.

ఇద్దరూ నాయకుడి పాదాలకు నమస్కరించారు.

బోబో ఏదో భాషలో ఆశీర్వదించి ఇద్దర్నీ పైకి లేవదీశాడు. ఇరువురి నుదుటికి రక్తవర్ణ తిలకం దిద్దాడు. అంతలో ఓ స్త్రీ చేతిలోని పళ్ళెంతో అటువచ్చింది. పళ్ళెం మీద ఎఱ్ఱటి గుడ్డ కప్పబడిఉంది. గుడ్డ పక్కకి తొలగించాడు బోబో.

'పచ్చలపిడిబాకు!' సూర్యకాంతిలో ధగధగా మెరుస్తోంది. దాన్ని కపాడియాకి బహూకరించాడు నాయకుడు. కొంత జాతి స్త్రీలంతా హర్షధ్వానాలు చేసారు.

పిడిబాకుని కళ్ళకద్దుకొని చమేలీ చేతిలో ఉంచాడు కపాడియా. తన షర్టుపైబొత్తం విప్పాడు. అందరూ అతనికేసి వింతగా చూడసాగారు. భారత్ తన మెడకున్న అడుగు

పొరవున్న గోల్డ్‌చైన్ తీసి బోబో మెడలో వేసాడు. గొలుసు చివర, గుండ్రటి బిళ్ళమీద భారతమాత త్రివర్ణపతాకం ధరించి నవ్వుతూ నిలబడివుంది.

పొంగిపోయాడు నాయకుడు. సంతోషంతో పిచ్చికేకలు పెట్టారు అక్కడి జనం.

తర్వాత చమేలీని కౌగలించుకొని సన్నగా రోదించాడు బోబో. "చమేలీ వెళ్ళడానికి వీల్లేదు" ఎవరో అరిచారు.

అటువైపు చూశారు అంతా.

"సబాటా !"

దెబ్బతిన్న బెబ్బులిలా చూస్తున్నాడు.

"చమేలీ" చిన్నగా పిల్చాడు కపాడియా.

"వాడో మూర్ఖుడు. చైనావాళ్ళదగ్గిర కప్పలు, పాములు తినడం నేర్చుకొన్నాడు. పీకలదాకా తాగడం, ఆడవాళ్ళని వేటాడ్డం వాడి పైశాచిక ఆనందాలు. నేను అందని ద్రాక్ష పండునని తెలిసి పిచ్చికేకలు వేస్తున్నాడు."

బోబో ఎవరికో సైగ చేశాడు. మరుక్షణం ఇద్దరు వజ్రకాయులు సబాటాని పెడరెక్కలు విరిచి దూరంగా తీసుకుపోయారు.

19

"అబ్బ ! ఇంకెంతదూరం ?" ఓ బండరాయిమీద చతికిలబడిపోయింది చమేలీ.

"మహా ఉంటే రెండుమైళ్ళు. ఖర్మరా బాబూ ? సంత కెడుతూ పిల్లిని చంకన పెట్టుకున్నట్లైంది నా పని. అందుకే అన్నారు పెద్దలు ఆడది వంటింట్లోను, పడకింట్లోను తప్ప మరోదానికి పనికిరాదని. నడవండి మేడమ్‌సాబ్ !"

"ఏడిశావు. నేను 100 మంది చైనావాళ్ళని 'ఖతం'

చేసిన కాళీమాతని!"

"చిత్రం! నడుస్తారా ఇక?"

"దాహంగా ఉంది భరత్‌బాబూ!"

"ఏం చేద్దాం? మన దగ్గిర అధరామృతం తప్ప మరోటి లేదే!" కొంటెగా అన్నాడు కపాడియా. కోపంగా చూసింది చమేలి.

"ఆల్‌రైట్" అంటూ మాప్‌లోకి చూశాడు భరత్. "హేయ్! చమేలీ! యు ఆర్ లక్కీ! మరో అరఫర్లాంగ్ దూరంలో ఓ నుయ్యి ఉంది."

"ఎలాతెల్సు? అంతా నాటకం"

"కాదు మేడామ్! ఈ రూట్ మాప్ చూడు!" అందులోకి చూసింది చమేలీ "మాలూమ్‌నై సాబ్!" అంది చేదు మాత్ర మింగినట్లు.

"అంత త్వరగా అర్థంకాదులే! మాప్ రీడింగ్ ఓ వారం రోజుల శిక్షణ. శాంపిల్‌గా కొన్ని బండ గుర్తులు చెబుతాను. మాప్‌లోకి చూడు"

"ఇదిగో ఇక్కడా సున్నా జేసుబడిఉంది. చూసావా? అది నీరు లేని ఓ నుయ్యికి చిహ్నం. ఆసున్నా లోపల రంగు పూసిఉందిచూడు అది నీరు ఉండే నుయ్యికి గుర్తు. ఇంగ్లీషు Q అక్షరాన్ని చెట్టుకు బదులుగా వాడతారు. అడ్డంగా రెండు గీతలు గీసిఉంటే అక్కడ రోడ్ ఉందన్న మాట. ఇక్కడ టోపీలాంటి ఆకారం ఉంది చూడు. అది దేవాలయానికి చిహ్నం."

సంతృప్తిగా తల పంకించింది చమేలీ.

"అర్థమైంది. ఇంకో ప్రశ్న ఎప్పటినుంచో అడగాలను కొంటున్నాను."

"నడుస్తూ అడుగుదువ్‌గానీ" అమెను పైకి లేవదీసాడు కపాడియా. అతని జబ్బను తన చేత్తో బంధించి హుషారుగా నడవసాగింది చమేలీ

"సైనికుడికి రైఫిల్ ఉంటుంది. అందులో గుళ్ళు ఉంటాయ్. బస్, ఇంకా బాయ్‌నెట్ ఎందుకు? గుళ్ళు లేనప్పుడు ఉపయోగించడానికా?" యాక్షన్ చేస్తూ అడిగింది చమేలి.

నవ్వాడు కపాడియా. "అది కాదు అసలు కారణం. శత్రువు ఓ రెండు గజాల దూరంలో ఎదురైనపుడు సైనికుడిని రైఫిల్‌ని ఎయిమ్‌లోకి తెచ్చుకొని పేల్చడానికి టైం ఉండదు. అలాంటి పరిస్థితులలో పెద్ద కేక పెడుతూ ఎదురుగా ఉన్న శత్రువుని బలంగా పొడుస్తాడు బాయ్‌నెట్‌తో. అంతా క్షణాల్లో జరిగిపోవాలి సైనికుడు అరిచిన అరుపు వల్ల ప్రత్యర్థి వెంటనే హడలిపోతాడు. ఆ టైమ్‌ని సద్వినియోగం చేసుకొని పోటు పొడవాలి."

"బావుంది" అంది చమేలీ అతని కేసే ప్రశంసగా చూస్తూ.

"ఏమిటి? నా ముఖం అంత బాగుందా?" పొంగిపోతూ అన్నాడు కపాడియా.

"ఛీపో! ఇప్పుడు చెప్పినపాఠం"

20

"చమేలీ! ఎంతసేపు మంచినీళ్ళు తాగడం? త్వరగారా! అరిచాడు కపాడియా. చమేలీ పల్లంలోంచి గబ గబా వచ్చింది పెదిమల కంటిన తడి తుడుచుకుంటో. "పదండి వెళాం".

ఇద్దరూ నడక ప్రారంభించారు. "కపాడియా! ఇంతకూ

ఆయుద్ధవ్యూహాలు సరిగ్గా జాగ్రత్తచేసారా?" అడిగింది చమేలి.

ఆమె ముఖంలోకి చూసాడు కపాడియా "నేనంత పిచ్చి వాడినికాదు చమేలీ కిట్ దాచడానికి"

"మరి?"

"చెప్తాను" చమేలీని దగ్గరగా తీసుకొని ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. చమేలీ అభ్యంతరం చెప్పలేదు బొటన వ్రేళ్ళమీద నిలబడి అతని మెడ చుట్టూ చేతులు వేసింది.

అంతే! చమేలీ చంప ఛెళ్ళుమని మ్రోగింది. ఆమె చేతులు వెనక్కి విరిచి పట్టుకున్నాడు కపాడియా. "ఎవరు నువ్వు? నా చమేలీవికావు:" గర్జించాడు.

ఆమె మాట్లాడలేదు. "కమాన్! త్వరగా చెప్పాలి. నా చమేలీ నేంచేసావ్? ఆమె వంటి మీద ఈగ వాలితే భగవంతుణ్ణ కూడా క్షమించను"

X X X

తననుదుటితో ఆమె తలను బలంగా ఢీ కొట్టాడు "క్విక్" అర్చాడు. రక్తం చిమ్మింది ఆమె నొదుటపై

"చెప్తాను, నేను చమేలీకాదని ఎలా కనిపెట్టావ్?"

"నువ్ నన్ను కపాడియా అని పిల్చినప్పుడే డౌట్ వచ్చింది. చమేలీ ఎప్పుడూ భరత్ బాబూ! అని పిలుస్తుంది."

"రెండు. నేను ప్రక్కనుండగా ఆ కాగితాల గురించి అడగవలసిన అవసరం చమేలీకిలేదు."

"మూడు. చమేలీ ముద్దు అంత చవగ్గా దొరకదు. ఏడిపిస్తుంది చాలసేపు. నీలాగ ఎగబడలేదు ఎప్పుడు."

ఆమెను చెట్టుకు కట్టివేసాడు కపాడియా

"ఎవరు నువ్వు? అంత త్వరలో మేకప్ మార్చుకోగలిగాపంటే గూఢచారిణివయ్యి ఉండాలి నువ్వు."

"అవును చైనా గూఢచారిణిని. చిన్‌లీ నా పేరు"

"ఎక్కడ నా చమేలీ"

మౌనం వహించిందామె జేబులోంచి పిడిబాకు తీసాడు కపాడియా

"క్విక్ ఆడదానివని జాలితలచను, ముక్కుకోసి చేతిలో పెడతాను. గుడ్లు పెళ్ళగిస్తాను" అర్చాడు కపాడియా.

భయంగా చూసింది చిన్‌లీ "చెప్తాను నూతి దగ్గర స్పృహ పోగొట్టి ఆమె వేషం వేసుకొన్నాను. అక్కడే వదిలేసా ఆమెని"

"యూ బిచ్!" కపాడియా చెయ్యి గాలిలోకి లేచింది. ఆమె పెదవి చిట్లింది "ఎవ్వరు చెప్పారు కాగితాలు నా దగ్గరున్నాయని? దెబ్బకు దయ్యం పలుకుతుంది.

"సబాటా! మా చైనా సైనిక శిబిరానికి వచ్చి రిపోర్టు చేసాడు."

విషయం అర్థమైంది కపాడియాకి "చమేలీ తనది కాలే దన్న అసూయతో ఈ పని చేసుండాలి. అంటే! చమేలీతో తను మాట్లాడిన విషయాలు దొంగ చాటుగా విన్నాడన్న మాట!!"

"రాక్షసీ! అక్కడ చమేలీకి చీమ కుట్టిందంటే నీ ఒళ్ళు కైమా చేస్తాను. ఆమె నోటికి సెలోటేప్ అతికించి నూతివైపు పరిగెట్టాడు కపాడియా.

21

"చమేలీ! నేను అటువైపు చూస్తూ నిలబడతాను. నువ్ ఆమె ఒళ్ళంతా చెక్ చెయ్! జాగ్రత్త కరుస్తుంది. ఒంటి నిండా కోరలుంటాయామెకు".

చమేలీ చైనా గూఢచారిణి దుస్తులు వెతికింది. స్కర్టు

సాకెట్‌లో రివాల్వర్ దొరికింది. కొంత సేపటికి ఆమె వక్షోజాల మధ్యనుండి ఓ మడతపెట్టబడిన కాగితం తీసింది.

"భరత్‌బాబూ!" పిల్చింది.

కాగితం అందుకున్నాడు కపాడియా. మధ్యగా డ్రాగన్ బొమ్మ ఉంది రంగుల్లో. డ్రాగాన్ అన్నది "చైన్ మైథాలజీ" లో వర్ణించబడ్డ ఓ భయంకరమైన పాకే జంతువు. దాని గోళ్ళు సింహానివి. రెక్కలు గరుడ పక్షివి. పాముతోక దానికి కోపం వస్తే భయకరంగా బుసలు కొడుతుంది. పూర్వం ఆ జంతువు చైనా చక్రవర్తులకు రాజముద్రగా ఉపయోగపడేది.

"చమేలీ! ఈ బొమ్మలో ఏదో రహస్యం ఉంది. సరదాకి పెట్టుకు తిరగదు చిన్‌లీ. బహుశా మైక్రోడాట్స్ ఉండొచ్చు.

"అంతే?"

"తర్వాత చెబుతాను. ప్చ్. మనకి టైమ్‌బాగా వేస్టు అవుతోంది. ఈమెనేంచేద్దాం? ఇక్కడ ఉంచటం చాల డేంజర్. చైనీస్ గూఢచారిణి ఈమె. ఎలాగైనా తప్పించుకొని కొంప ముంచేస్తుంది".

"ఓ అయిడియా"

"త్వరగా చెప్పు!"

"నేను రెండు ముంచుకోతులను పెంచేదాన్ని. చైనా వాళ్ళని వేటాడ్డానికి బాగా ట్రైనింగ్ ఇచ్చాను వాటికి. అవి ఈ అడవిలోనే తిరుగుతుంటాయ్"

"ఏదో చెయ్ త్వరగా!"

చమేలి గబగబా ఓ చెట్టుఎక్కి రెండు చేతులు, నోటి ముందుంచుకొని విచిత్రమైన శబ్దాలు చేసింది.

రెండు నిముషాల్లో ఎలుగుబంటి సైజులో ఉన్న రెండు మంచుకోతులు గెంతుకుంటూ వచ్చాయి.

ముట్టుకొంటే మాసిపోయేటంత తెల్లగా ఉన్నాయవి. కపాడియా వాటినిచూసి నిశ్చేష్టుడయ్యాడు.

'బహుశా అవి పరిశోధకులు వర్ణించే హిమాలయాల్లోని 'ఏటి' (yeti) లకు, మామూలు జాతికోతులకు, క్రాసింగ్ వల్ల పుట్టి ఉండాలి' అనుకున్నాడు కపాడియా.

చమేలి వాటితో ఏదో భాషలా మాట్లాడింది. మంచు కోతులు పళ్ళికిలించి చమేలీకి, కపాడియాకి షేక్ హాండ్ ఇచ్చాయి. మరుక్షణం కాళ్ళు, చేతులు బంధించబడిన చైనీస్ గూఢచారిణిని, చీపురుపుల్లంత తేలిగ్గా ఎత్తుకొని, చెట్లమధ్య మెరుపుతీగల్లా మాయమయ్యాయి.

22

"చమేలీ!" పిచ్చిగా అరిచాడు కపాడియా

అది ఆనందం పట్టలేక వేసిన పొలికేక.

"ఏమయింది!" వెనుకబడ్డ చమేలీ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చింది.

"టాంగ్ పాంగ్లా వచ్చేసాం!! అదిగో అక్కడ చిన్న కొండశిఖరం కనబడుతోంది చూడు! దాన్నే 'బుమ్లా యాక్సిన్' అంటారు"

"మరి మన సైనిక గుడారాలు కనబడ్డంలేదేం"

" ఓహ్ చమేలీ ! అదేం ఎగ్జిబిషన్ కాదు! గుడారాలు కనబడేలా ఉంచడానికి. పైగా కీలకమైన స్థావరం. సరిగ్గా చూడు. శిఖరంమీద ఆకులు, కొమ్మలు, పరిచినట్లున్నయ్ అదికొంత అసహజంగా లేదూ?"

కపాడియా మెడలోని బైనాక్యులర్స్ లాక్కునిచూసింది

చమేలీ. "కరెక్ట్ ఏమిటి అలాఉన్నాయవి?"

"గుడారాల మీద వలలు కప్పేసి వాటిమీద పొదల రంగులో కలిసిపోయేలా ఆకులు, కొమ్మలు పరుస్తారు."

"శిఖరం క్రింది భాగంలో భారత సైనికులు మార్చింగ్ చేస్తున్నారు. అదేమిటి? వాళ్ళు V ఆకారంలో నిలబడి డ్రిల్ చేస్తున్నారు!"

"ఏదీ నన్ను చూడనీ!" అంటూ బైనాక్యులర్స్ లోంచి ముందుకి చూసాడు కపాడియా.

"ఓహ్! అదా! దాన్ని యారోహెడ్ ఫార్మేషన్ అంటారు."

"చమేలీ! సైనికులు తామునడిచే స్థలాన్నిబట్టి మార్చింగ్ చేసుకొంటూ ముందుకి పోవాలి.

సన్నగా ఉన్న ఖాళీలో గుంపుగా వెళ్ళలేముకదా! అప్పుడు 'ఒన్ బై ఒన్' వెళ్ళాలి."

"అలాగే ఖాళీగ్రౌండ్‌లో ఫార్వర్డ్ మార్చ్ చేస్తు ఇప్పుడు ఒకేలైన్‌లో వెళితే ప్రమాదం. శత్రువులు టపటపా కాల్చి పారేస్తారు. అలాంటప్పుడు సైనికులు గుండ్రంగా ఫార్మ్ అయి ముందుకు నడుస్తారు. ఆ పరిస్థితిలో శత్రువులు ఏ దిక్కునుండి దూసుకువచ్చినా ; సులువుగా సమాధానం చెపొచ్చు.

ఈ విధంగా మొత్తం ఫార్మేషన్స్ ఆరు రకాలు. వాటిని సింగల్‌లైన్ ఫార్మేషన్స్, ఫైల్ ఫార్మేషన్స్, యారోహెడ్ ఫార్మేషన్స్, డైమండ్ లైన్‌ఫార్మేషన్స్, ఎక్స్‌టెండెడ్ లైన్‌ఫార్మేషన్ మరియు స్క్వయర్ హెడ్ ఫార్మేషన్ అని పిలుస్తారు.

"లెట్స్‌గో నౌ!" అన్నాడు కపాడియా ఆమె నడుం

చుట్టూ చెయ్యివేసి.

"రేయ్! కపాడియా!" కపాడియాను అల్లంత దూరంలో చూసి, ఆశ్చర్యంగా పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి కపాడియాని ఆప్యాయంగా కౌగలించుకొన్నాడు టాంగ్‌పాంగ్లా ఏరియా కమాండర్ ఇంద్రజిత్ అరోరా!

ఇది కలా! నిజమా? అనిపించింది కపాడియాకి. కపాడియా, ఇంద్రజిత్‌కి క్లాస్‌మేట్ కమ్ రూంమేట్. ఇద్దరూ మణిపూర్ స్టేట్‌లోని ఇంఫాల్ పి జి టి. కాలేజీలో చదువుకొనేవారు. ఇద్దరూ ఎన్.సి సి అంటే పడిచచ్చేవారు. 'సి' సర్టిఫికెట్ ఎగ్జామ్ ఒకేసారి పాసయ్యారు. ఆర్మీలో ఒకేసారి జాయిన్ అయ్యారు. ఇద్దరి ఆదర్శాలు ఒకటే, ఇద్దరి భావాలు ఒకటే! కపాడియా తల్లి ఇంద్రజిత్‌ని రెండో కన్నుగా చూచుకొనేది. ఆర్మీలోకూడా ఇద్దరూ పాటుపడి పరీక్షలు వ్రాసేవారు. అయితే ఇంద్రజిత్ కొంచెం వెనకపడ్డాడు ఓ పరీక్షతప్పి.

"నువ్వెప్పుడు ప్రొమోషన్ కొట్టేసావ్రా ఫూల్! మొత్తాన్కి నామీద పగతీర్చుకొన్నావన్నమాట" అంటూ అతని వీపుతట్టాడు కపాడియా.

"ఈమె......" చమేలీ వైపు చూస్తూ ఆగిపోయాడు ఇంద్రజిత్.

"సీక్కాటోయే వదిని"

"ముబారక్ హో బ్రదర్! రణరంగంలో ప్రణయ రంగం అన్నమాట!"

"అదిసరే, అమ్మెక్కడుందిరా ఇప్పుడు?" ఆతృతగా అడిగాడు ఇంద్రజిత్.

"బొంబాయిలో. ఆవిషయాలన్ని తర్వాత. ముందునాకు

ఓ మంచి మైక్రోస్కోప్ కావాలి."

మామూలు మంచేంఖర్మ! ఫుల్‌షార్ట్‌ఫోకస్ మైక్రో స్కోప్ ఉంది. 'జర్మనీమేక్' సప్లైచేసింది మన ప్రభుత్వం అంటూ ఇరువురినీ ఆదరంగా లోపలికి తీసుకెళ్ళాడు.

మైక్రోస్కోప్‌లో డ్రాగన్ బొమ్మ ఓసారి పరీక్షించాడు కపాడియా. ఆ బొమ్మలో మైక్రోడాట్ ఉండడానికి వీలయ్యే ప్రదేశం వెతికాడు. తర్వాత అనుమానంగా, డ్రాగన్ కన్నుని మైక్రోస్కోపు క్రిందుంచాడు.

"ఇంరక్! కొంపమునిగింది" అరిచాడు కపాడియా లెన్స్‌లోంచి చూస్తూ.

"ఏమయింది?"

"నువ్వేచూడు" అంటూ తలపైకెత్తాడు కపాడియా.

ఇంద్రజిత్ అరోరా అద్దంలోంకి చూడసాగాడు. మైక్రో డాట్‌లో అక్షరాలు మెరుస్తున్నాయి. కూడబలుక్కుంటూ చదవసాగాడు ఇంద్రజిత్

"కేంద్రీకృతంకండి- 22వ తేది- టాంగ్‌పాంగ్లాపై భారీ ఎత్తున దాడి" ఇంగ్లీష్‌లో ఉన్నాయి అక్షరాలు.

"ఇవాళ తారీకు 18" గొణిగాడు కపాడియా

ఇంద్రజిత్ అరోరా, కపాడియాని తటాలున కౌగలించు కొన్నాడు.

"నాపాలిట దేవుడిలావచ్చావురా భరత్! తగినజాగ్రత్తలు తీసుకుంటాను"

X X X

"కాయా? పండా?" అడిగాడు కపాడియా.

"రెండోదే. హైపవర్ ట్రాన్స్‌మీటర్‌లో మాట్లాడాను. రేపు సాయంత్రానికల్లా ఈ ప్రాంతాల్లో మన వైజయంతీ

టాంకులు. సెంచురియన్ టాంకులు వీరవిహారం చేస్తాయి," అన్నాడు ఇంద్రజిత్. చమేలీ వేడివేడి టీని రెండు మగ్గుల్లో పోసి ఇద్దరికీ ఇచ్చింది.

"థ్యాంక్యూ భాభీ!" అంటూ దాన్ని అందుకున్నాడు ఇంద్రజిత్.

"నా విషయం చెప్పలేదురా ఇందర్!"

"అది చెప్పడానికే వచ్చాను. మల్టీఛానెల్ ట్రాన్స్ రిసీవర్ లోకి సిగ్నల్స్ పంపారు మిలటరీ ఇంటలిజెన్స్ బ్యూరో డైరెక్టర్ మిస్టర్ గొడ్‌గాంకర్. వ్యూహాలు తయారు చేసిన నీకు 'కంగ్రాట్స్' చెప్పమన్నారు. మరో రెండు గంటల్లో నీకోసం ఇండియన్ ఏరోనాటిక్స్ కొత్తగా డిజైన్ చేసిన బుల్లెట్ ప్రూఫ్ శాంపిల్ మినీ విమానం వస్తుందట. అస్సాం లోని గౌహతీ ఎయిర్ పోర్టులో దిగుతావ్ నువ్వు. అప్పుడు ఆ కాగితాలు స్వయంగా ఆయనకివ్వొచ్చు."

"థాంక్స్ ఎలాట్ ఇందర్!"

"నేనే చెప్పాలి నీకు. విశ్రాంతి తీసుకో," అంటూ పైకి లేచాడు ఏరియా కమాండర్ ఇంద్రజిత్ అరోరా, ఉత్సాహంగా.

ఐపోయింది.